

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 1-a)

secetii prin aplicarea diferențiată pe zone a măsurilor agrotehnice.

În unele zone ale țării, cum sînt dealurile subcarpatice, partea de nord a Dobrogei, Podișul Moldovei, Podișul Transilvaniei și partea de răsărit a Banatului, unde terenurile agricole sînt așezate în pantă, are loc procesul de eroziune, de splăare a solului și de scădere a fertilității lui. Din această cauză în regiunea Galați cea. 100.000 ha. și-au pierdut în total capacitatea de producție, iar 21.000 ha. reprezintă ogașe, ravene și torenți; în regiunea Iași mai mult de jumătate din suprafața totală se află în diferite stadii de eroziune; 50.000 ha. și-au pierdut capacitatea de producție, iar 10.000 ha. reprezintă ogașe, ravene și torenți. Situații asemănătoare avem și în regiunile Craiova, Cluj, Ploiești ș.a.

Cauza principală care a dus la dezvoltarea eroziunii a fost defectuoasa gospodărire a pămîntului în timpul regimurilor trecute. Astfel, lăratele țărănești mici și înguste erau orientate pe linia de cea mai mare pantă, iar lucrările ce se executau favorizau splăarea solului în vale; nu au fost stabilite măsurile de folosire și culturile agricole cele mai indicate pe terenurile în pantă; pășunatul s-a făcut abuziv, iar pădurile de pe coama dealurilor s-au deșchis nerăzional.

Gospodăria socialistă a pămîntului permite organizarea teritoriului în lărate mari în care arăturile și toate celelalte lucrări agrotehnice se fac pe curbele de nivel, iar plantele se cultivă în asolamente speciale care previn și combat eroziunea. Comitetele regionale și raionale de partid, sfaturile populare, oamenii muncii din agricultură, oamenii de știință trebuie să vadă în organizarea luptei împotriva eroziunii o importantă problemă de stat privind dezvoltarea agriculturii. Acțiunea de prevenire și combatere a eroziunii trebuie întreprinsă de pe acum, organizându-se aplicarea de metode agrotehnice simple de către masele largi de țărani muncitori.

Creșterea producției la hectar — principalul mijloc pentru obținerea unui belșug de produse

DESFAȘURIND O LARGĂ ACȚIUNE PENTRU EXTINDEREA SUPRAFETELI ARABILE, TREBUIE SĂ SUBLINIEM CA ÎN CONDIȚIILE ȚĂRII NOASTRE, MIJLOCUL PRINCIPAL PENTRU A OBTINE BELȘUG DE PRODUSE AGRICOLE ÎL CONSTITUIE ÎN PRIMUL RIND NU MARIRE SUPRAFETELI, — CĂCI ACESTE SUPRAFETE SÎNT LIMITATE, — CI SPORIREA PRODUCȚIEI LA HECTAR.

Gospodăriile de stat, gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovășirile, oferă condiții favorabile pentru aplicarea rezultatelor științei agricole, pentru introducerea și generalizarea metodelor agrotehnice avansate, care hotărăsc obținerea unei recolte bogate și constante.

La Stațiunea experimentală Valul lui Traian, regiunea Constanța, experiențele executate timp de 5 ani au arătat că la porumb arătura de toamnă dă un spor de producție de 500 kg. la hectar față de arătura de primăvară; cînd pămîntul a fost mai întîi dezmirișit cu plugul la 10 cm., iar toamna s-a făcut arătura adîncă, sporul de producție a fost de 800 kg. la ha. față de arătura de primăvară. La stațiunea experimentală a Bărgăneli de la Mărculești, producția medie pe 9 ani ne arată că atunci cînd terenul a fost dezmirișit cu plugul la 10 cm. după recoltarea plantei premergătoare, iar toamna s-a făcut arătura adîncă, producția de porumb a fost de 2.660 kg. față de 1.330 kg. în pămîntul arat numai primăvară. Dacă în trecut țărani nu puteau lucra adînc pămîntul pentru că aveau cu plugurile trase de animale sîmțite, astăzi cu plugurile trase de tractoare puternice ale S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat, arăturile adînci de toamnă pentru culturile de primăvară pot și trebuie să fie generalizate în toate gospodăriile, cu excepția terenurilor prea înclinate sau din luncile inundabile ale riurilor. Din păcate însă, nu este încă înțeleasă de toți însemnătatea arăturilor de toamnă pentru culturile de primăvară; în toamna anului 1957 gospodăriile agricole de stat au executat numai 43% arături din suprafața ce trebuie însămînțată în primăvară, iar gospodăriile colective 63,4%.

Gunoiul de grajd este cel mai bun îngrășămint pentru agricultură. El îmbunătățește calitatea pămîntului și dă sporuri însemnate de recoltă la toate plantele de cultură. La porumb, 20 tone de gunoi de grajd, pe cernoziomul de la Tirgu-Frumos, regiunea Iași, au dat un spor de producție de 780 kg. la hectar; la cartofi în experiențele de la Suceava, 30 tone gunoi de grajd au dat un spor de producție de 4.300 kg. la hectar, iar la floarea-soarelui la Stațiunea agricolă de la Studina, 20 tone gunoi de grajd au sporit producția cu 300 kg. Este bine de știut că gunoiul de grajd dă sporuri însemnate de producție nu numai în anul cînd a fost încorporat în pămînt, ci și în al doilea și al treilea an.

În ultimul timp s-au făcut progrese importante în ce privește folosirea gunoiului de grajd; cu toate acestea, în multe locuri, mai ales în regiunile București, Pitești, Galați, Constanța, vezi la marginea saletelor, aruncate în rîpi, mari cantități de îngrășămint organic, în loc ca acestea să fie așezate în platforme de gunoi, unde să se despoșească și să fie folosite apoi la îngrășatul culturilor agricole.

Ingrășămintele minerale aduc mari sporuri de recoltă

Este cunoscut efectul bun pe care îl au îngrășămintele minerale asupra producției vegetale. Experiențele executate la Deveslu, regiunea Craiova, timp de 7 ani la grîul de toamnă au arătat că 200 kg. de îngrășămint azotat și 200 kg. superfosfat la ha., au dat un spor de producție de 600 kg. la hectar, cu 35% mai mult decît terenul neîngrășat.

La porumb în experiențele făcute timp de opt ani la Volcea, regiunea Pitești, cu 300 kg. îngrășămint azotat, s-a obținut un spor de 1.240 kg. la hectar, cu 39% mai mult decît pe parcela neîngrășată. Sporuri mari la recoltă se obțin cu îngrășămintele chimice la sfecla de zahăr, la cartofi, la in, cîneapă, la vița de vie, la pomii fructiferi.

În agricultură țării noastre, în trecut se foloseau puține îngrășămint minerale. Astfel, în anul 1938, s-au folosit în total 11.880 tone îngrășămint minerale, revenind 1,2 kg. îngrășămint minerale în medie pentru fiecare hectar de teren arabil.

Statal democrat-popular a făcut investiții importante pentru a mări producția de îngrășămint minerale. Au fost puse în funcțiune fabricile de îngrășămint azotate de la Combinatul Chimic I. V. Stalin și de la Combinatul Chimic din Făgăraș, fabrica de îngrășămint fosfatice de la Valea Cîmărușărească și Combinatul Chimic de la Trnăvești. În urma acestor măsuri, cantitatea de îngrășămint minerale folosită în agricultură a sporit, ajungînd în anul 1957 la un total de 154.000 tone, 15 kg. îngrășămint minerale pentru fiecare hectar de teren arabil. Cu toate progresele realizate față de trecut, cantitățile de îngrășămint chimice folosite în agricultura țării noastre sînt încă mult prea mici.

SPRIJININDU-NE PE DEZVOLTAREA INDUSTRIEI SOCIALISTE, VOM MERGE CU TOATĂ HOTĂRIREA PE LINIA CHIMIZĂRII AGRICULTURII. Pînă acuma statul democrat-popular a făcut cea. 650.000.000 lei investiții în industria îngrășămintelor minerale, iar pînă în anul 1960 se vor mai face investiții de încă aproape 600.000.000 lei.

Sînt în curs de construcție fabrica de îngrășămint fosfatice de la Năvodari și fabrica de îngrășămint azotate de la Piatra Neamț, precum și fabrica de îngrășămint complexe de la Combinatul Chimic din Făgăraș.

În anul 1960 capacitatea de producție a industriei de îngrășămint minerale se va ridica la 625.000 tone. Desigur, nici această cantitate nu va putea satisface nevoile agriculturii țării noastre. De aceea, va trebui să folosim îngrășămintele minerale cu multă chibzuială, în mod economic; să stabilim pe bază de experiențe care dintre plantele de cultură valorifică mai bine îngrășămintele chimice și în ce zone de cultură, și să folosim îngrășămintele chimice numai pentru aceste plante și numai în aceste zone.

Va trebui ca industria noastră chimică să fabrice insecticide și herbigide în cantități mult mai mari, să îmbunătățească calitatea acestora, iar producătorii agricoli să folosească la timp tratamentele chimice, după indicațiile științei și practicii agricole.

Pentru a obține producții mari și constante va trebui să extindem în țara noastră culturile irigate. După cum ne este cunoscut, irigația se folosește de mult timp și în proporție destul de însemnată la culturile legumelor, unde se obțin în acest fel recolte duble față de producțiile din terenurile neirigate.

În ultimul timp au început să se introducă în producție și culturile irigate de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi, bumbac, lucernă ș.a.

La porumb, în condiții, în anul 1957 gospodăriile agricole de stat au cultivat în pămîntul de irigație 4.500 ha. iar tot atîtea hectare au fost irigate la gospodăriile colective. Sporuri însemnate de recoltă s-au obținut îndeosebi la gospodăriile așezate în regiunile secetoase ale țării. Astfel, în regiunea Constanța, la gospodăria de stat Medgidia, pe terenul irigat s-a realizat o producție de 4.069 kg. în medie la hectar de pe o suprafață de 91 ha., față de numai 1.000 kg. medie pe 700 ha. în cultura neirigată; la gospodăria de stat Barboși, regiunea Ga-

lați, de pe o suprafață irigată de 35 ha. s-au obținut în medie 6.000 kg. la hectar, față de numai 1.315 kg. porumb în medie la hectar, medie de pe 410 ha. de cultură; la gospodăria agricolă colectivă Ibrani din raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, producția de porumb irigat a fost de 5.200 kg. la ha., față de 2.800 kg. la hectar recoltate din cultura neirigată.

Calculile economice preliminare făcute la Ministerul Agriculturii și Silviculturii arată că, în anul 1957 prețul de cost al porumbului irigat a fost mai scăzut decît al porumbului neirigat. (Prețul de cost la porumbul irigat pe cele 4.500 ha. a fost de 615 lei tona, față de 700—800 lei cit este prețul unei tone de porumb neirigat).

Creșterea producției de cereale — temelia dezvoltării agriculturii și a îmbunătățirii aprovizionării populației

Tovarăși,

LUCRUL CEL MAI IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA AGRICULTURII ESTE SPORIREA PRODUCȚIEI DE CEREALE. MAI ALES DE GRÎU ȘI PORUMB, CĂCI DE ACEASTA DEPINDE ÎN FOARTE MARE MĂSURA DEZVOLTĂRII TUTUROR CELORLĂLTE RAMURI ALE AGRICULTURII ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUA A ALIMENTAȚIEI POPULAȚIEI DE LA ORĂȘE ȘI SATE.

Grîul — așturi de porumb — constituie principala plantă agricolă în țara noastră. Grîul de toamnă, mai ales, găsește condiții favorabile de cultură pe întreg teritoriul agricol al țării și, cultivat în condiții agrotehnice bune, dă producții mari.

În urma măsurilor luate de partid și guvern pentru stimularea materială a producătorilor agricoli, suprafețele cultivate cu grîu și secară au crescut de la 2.988.000 ha. în anul 1950, la 3.123.000 ha. în anul 1957. A crescut în această perioadă și producția medie la hectar, depășind producțiile medii obținute în vechea Romînie; totuși, producția la hectar este necorespunzătoare față de condițiile de climă și de sol din țara noastră și de posibilitățile create de statul democrat-popular.

Multe gospodării agricole socialiste au dovedit că se pot obține recolte cu mult mai mari. Astfel, gospodăria colectivă Ogoarele, regiunea Constanța, a obținut producția de 2.260 kg. la hectar; la aceasta a contribuit faptul că a dezmirișit după recoltatul plantei premergătoare, a făcut apoi o arătura normală și a însămînțat la timp, adică la sfîrșitul lunii septembrie și începutul lunii octombrie. Gospodăria colectivă Socolele, raionul Călărași, a obținut o producție de 2.080 kg. la hectar; la aceasta a contribuit faptul că a însămînțat grîul în pămînt bine arat, îngrășat cu 10—20 tone la hectar gunoi de grajd și a însămînțat în perioada optimă.

ÎN ANUL 1957, NUMĂRUL GOSPODĂRIILOR COLECTIVE DIN DIFERITELE RAIONE ALE ȚĂRII CARE AU OBTINUT PRODUCȚII MEDII MAI MARI DE 1.500 KG. GRÎU LA HA. SE RIDICĂ LA PESTE 1.100. ACEASTA NE ARĂTĂ MARILE POSIBILITĂȚI EXISTENTE ÎN TOATE GOSPODĂRIILE AGRICOLE SOCIALISTE DE A SPORI CU MULT PRODUCȚIA DE GRÎU LA HECTAR. COMITETELE REGIONALE ȘI RAIONALE DE PARTID, COMITETELE EXECUTIVE ALE SFATURILOR POPULARE, AU DATORIA SĂ POPULARIZEZE PE LARG, ÎN CADRUL FIECĂREI REGIUNI, RAION ȘI COMUNA, METODELE AGROTEHNICE FOLOSITE DE UNITĂȚILE AGRICOLE CARE AU OBTINUT PRODUCȚII MARI DE GRÎU, SĂ LUPTĂ PENTRU A RIDICA PRODUCȚIA TUTUROR GOSPODĂRIILOR AGRICOLE LA NIVELUL PRODUCȚIEI GOSPODĂRIILOR AGRICOLE FRUNTAȘE.

Toată atenția extinderii suprafețelor cultivate cu porumb și creșterii producției la hectar

Tovarăși,

ÎN MOD SPECIAL TREBUIE SĂ NE OCUPAM DE DEZVOLTAREA CULTURII PORUMBULUI, DE EXTINDEREA SUPRAFETELI ȘI DE CREȘTEREA PRODUCȚIEI DE PORUMB LA HECTAR. În cele două veacuri și jumătate de cînd se cultivă în țara noastră porumbul, țărănimia muncitoare a acumulat o experiență bogată la cultura acestei plante, iar cultura porumbului s-a răspîndit cu înțeață pe tot cuprinsul țării, pînă și în zone mai puțin prielnice, cum sînt zonele de deal și chiar de munte.

Încă în a doua jumătate a secolului trecut, porumbul a ocupat aproape 50% din suprafața arabilă a Romîniei, iar în regiunile de deal, în zona pomicoasă, porumbul ocupa peste 95% din suprafața arabilă. Astăzi, în țara noastră se cultivă 25% din întreaga suprafață cultivată cu porumb în Europa. Între țările sistemului socialist ocupăm locul al treilea, după Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, în ce privește suprafața ocupată cu porumb.

Cultura porumbului este un puternic izvor de venituri pentru economia națională a Romîniei. Încă în anul 1871 valoarea exportului de porumb se ridica la 40.000.000 lei, reprezentînd pe atunci 30% din valoarea exportului de cereale și 15% din valoarea exportului total al țării. În perioada dintre cele două războaie mondiale, Romînia a ajuns a doua față de exportatoarele de porumb din lume, după Argentina. În ultimii ani s-a ajuns să se exporte pînă la 27% din producția totală de porumb, iar valoarea porumbului exportat reprezintă 20—25% din valoarea totală a exportului. Mai trebuie să luăm în considerare că peste 40% din producția de porumb se folosea la hrănirea și îngrășarea animalelor și deci cea mai mare parte din cantitatea de carne exportată era și ea o urmare a culturii porumbului.

Fără îndoială că, în trecut, exportul de porumb și carne nu îmbogățea pe țărani, ci numai pe moșierii și capitaliștii. Mai mult, chiar în anul cînd prețurile porumbului pe piața mondială erau mici și nu conveneau moșierilor și capitaliștilor romîni, aceștia primeau din partea statului anumite prime pentru export, încasate tot de pe spînzarea țărănimii muncitoare. În anul regimului de democrație populară, exportul de porumb s-a micșorat. Aceasta e o consecință a creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate, a sporirii consumului intern de carne, lapte, ouă și altele, precum și a dezvoltării industriei alimentare.

Cerintele crescînde de dezvoltare a economiei naționale și de îmbunătățire continuă a aprovizionării populației pun în țara noastră sarcina sporirii producției globale de porumb, prin mărirea suprafețelor cultivate, dar mai ales prin mărirea producției la hectar.

DIRECTIVELE CONGRESULUI AL II-LEA AL PARTIDULUI PREVĂD CA ÎN ANII IMEDIATI URMAȚORI SĂ EXTINDEM DE SUPRAFETA CULTIVATA CU PORUMB PINA LA 4 MILIOANE DE HECTARE, DE PE CARE SĂ OBTINEM ANUAL O PRODUCȚIE DE CEL PUȚIN 8—9 MILIOANE TONE.

În urma măsurilor luate de partid și de stat, în ultimii doi—trei ani au sporit simțitor suprafețele cultivate cu porumb ca și producția medie la hectar. De la 2.887.000 ha., cit s-au însămînțat cu porumb în anul 1953, s-a ajuns în 1956 la o suprafață de 3.571.000 ha., iar în anul 1957 la 3.722.000 ha. Pentru anul acesta se prevede însămînțarea cu porumb a unei suprafețe de cea. 3.800.000 ha.

Producția medie de porumb la hectar pe țară a ajuns în anul 1957 la 1.720 kg., în gospodăriile colective la 1.753 kg. față de 1.680 kg. la ha. în sectorul individual. Este îmbucurător că producția la hectar a fost în 1957 mai mare decît în anii anteriori, dar trebuie să spunem că ea nu este încă pe măsura posibilităților agriculturii noastre. PUTEM ȘI TREBUI SĂ AJUNGEM ÎN SCURT TIMP LA O PRODUCȚIE MEDIE PE ȚARĂ DE CEL PUȚIN 2.000 KG. PORUMB BOABE LA HECTAR, IAR TREPTAT SĂ AJUNGEM LA PRODUCȚII MEDII PE ȚARĂ DE 2.500 KG. ȘI CHIAR MAI MULT.

Desigur, aceasta nu se va putea realiza fără o muncă susținută și permanentă din partea oamenilor muncii, mai ales a acestora din agricultură, din partea oamenilor de știință, a lucrătorilor de partid și de stat. Posibilitatea de a obține la porumb producții medii de peste 2.000 kg. la hectar ne-o dovedesc producțiile mari și constante realizate de gospodăriile agricole frunțașe. În anul 1957 au fost regiuni întregi în care media producției de porumb a gospodăriilor colective a depășit 2.200 kg. la ha. Astfel, media producției de porumb a gospodăriilor colective în regiunea Ploiești este de 2.251 kg. la hectar, în regiunea Oradea de 2.267 kg., în regiunea Timișoara de 2.302 kg. la hectar. Un număr de peste o mie de gospodării colective au numeroase întovășirii agricole situate în toate raioanele țării au obținut producții medii la hectar mai mari de 2.000 kg. Experiența de organizare și de aplicare a măsurilor agrotehnice în aceste gospodării trebuie popularizată și generalizată pe scară rațională, regională și națională.

Trebuie să se organizeze schimburi de experiență, vizitarea gospodăriilor frunțașe de către membrii gospodăriilor rămase în urmă. Este necesar ca în fiecare an să se organizeze pe scară rațională și regională expoziții agricole, la care să participe gos-

Unele experiențe executate la Basarabi, pe valea Caragiu în regiunea Constanța, între anii 1951—1956, au arătat că lucerna, bumbacul, cartoful, în condiții de irigație, dau producții duble față de cultura neirigată.

Țara noastră, brăzdată în lung și în lat de multe rîuri, lacuri, bălți, eleftee, are mari posibilități de extindere a culturilor irigate, ale căror lucrări de amenajare nu cer investiții prea mari.

Este în interesul fiecărei gospodării agricole socialiste, mai ales în zonele unde seceta este frecventă, să treacă la irigația culturilor acolo unde are asemenea posibilități, căci irigația este o lucrare rentabilă și de perspectivă, contribuind la obținerea de recolte mari și constante an de an.

TREBUIE SĂ DEPUNEM EFORTURI SPORITE PENTRU CA PINA ÎN ANII IMEDIATI URMAȚORI SĂ AJUNGEM SA ÎNSĂMÎNȚAM 3.500.000 HA. CU GRÎU ȘI SECĂRA ȘI SA OBTINEM O PRODUCȚIE TOTALĂ DE CEL PUȚIN 5.500.000 TONE.

În toamna anului 1957 s-au însămînțat 3.140.000 ha. cu grîu și secară de toamnă. La aceste suprafețe se mai adaugă încă circa 500.000 ha. care se însămînțează cu grîu de primăvară în anul acesta. Gospodăriile de stat au însămînțat cu sămînța selecționată recunoscută, 345.523 ha., adică întreaga lor suprafață însămînțată cu grîu, iar sectorul socialist-cooperatist a însămînțat cu sămînța selecționată, recunoscută, peste 500.000 ha.

În gospodăriile de stat cultura grîului de toamnă este complex mecanizată, iar în toamna anului 1957 S.M.T.-urile, la lucrările pentru cultura grîului de toamnă, au arat 850.000 ha., au discuit și cultivat 750.000 ha. și au însămînțat mecanic 415.000 ha. pe suprafețele gospodăriilor colective, cooperativele de producție și întovășirilor agricole.

Gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovășirile agricole, cooperativele de producție au creat condiții materiale pentru a obține recolte de grîu mai mari decît în anul 1957. Trebuie să generalizăm la gospodăriile agricole socialiste rezultatul mecanic și să înălțăm pierderile mari de producție prin scuturare, care au loc atunci cînd nu se stringe recolta la timpul potrivit.

Pentru a putea obține producții mari și constante și pentru a putea mecaniza recoltatul grîului de toamnă, avem nevoie de noi soiuri de grîu de înaltă productivitate și de calitate superioară, mai rezistente la ger și la secetă, mai timpurii, mai rezistenți la boli și dăunători și îndeosebi mai rezistenți la cădere.

Sînt unele soiuri de grîu de toamnă care în țările prietene învecinate au luat o dezvoltare deosebită în producție și dau producții mari. Așa este soiul Oașea 16 în U.R.S.S., care se cultivă în Republica Sovietică Socialistă Moldovenească și în Ucraina, soiul Bulgaria 301 în R.P. Bulgaria și Bankutaba în R.P. Ungară. Aceste soiuri trebuie experimentate și la noi în țară în zonele cu condiții de climă și sol asemănătoare cu ale țărilor vecine și dacă dau rezultate bune, să fie cit mai repede răspîndite în producție.

Rămîne ca o sarcină foarte importantă pentru oamenii de știință din agricultură să creeze într-o perioadă cit mai scurtă noi soiuri de grîu de toamnă cu însușiri de productivitate și calitate superioară și corespunzătoare la recoltatul mecanic.

Pentru aceasta, este necesar ca institutele noastre de cercetări și stațiile experimentale să intensifice schimbul de semințe cu institutele din alte țări mari cultivatoare de grîu de toamnă și cu condiții asemănătoare de climă și sol.

podăriile agricole frunțașe; să se acorde diplome și premii gospodăriilor care produc cele mai mari, stabile în mod diferențiat, în funcție de zonă, de producția la ha. și de suprafața pe care s-a obținut producția; țărănimii muncitori din sectorul cooperatist și din sectorul individual, care realizează producții mari an după an, să li se acorde medaliile și alte distincțiuni care să le confere avantaje morale și materiale.

Porumbul hibrid asigură o înaltă productivitate

REZULTATE DEOSEBIT DE BUNE ÎN PRODUCȚIA DE DAT SAMINȚA DE PORUMB DUBLU HIBRID, INTRODUSA PE SUPRAFETA MAI MARI LA GOSPODĂRIILE DE STAT ȘI GOSPODĂRIILE COLECTIVE ÎN ANII 1956 ȘI 1957.

PORUMBUL DUBLU HIBRID S-A ARĂTAT SUPERIOR TUTUROR SOIURILOR OBȘNICE DE PORUMB, LA CONDIȚIILE DIN ȚARA NOASTRĂ. Gospodăria de stat Grabă și obținut în anul 1957 cu porumbul dublu hibrid o producție medie de 4.895 kg. boabe la ha., pe o suprafață de 1.288 ha., pe cînd gospodăria de stat Jimbolia, în condiții de climă și sol asemănătoare, și la același nivel agrotehnic, dar cultivînd soiul Lester Pfister, a obținut în medie numai 2.153 kg. Gospodăria de stat Caragiu din regiunea București, cultivînd porumb dublu hibrid, a realizat o producție medie la hectar mai mare cu 1.896 kg. porumb-boabe decît gospodăria de stat Dilga din vecinătate, unde s-au cultivat soiurile raionale. Gospodăria de stat „Costache Burcă” din regiunea Constanța a obținut 4.140 kg. la ha. pe o suprafață de 1.238 ha., iar gospodăria de stat „Dunărea” a realizat 6.000 kg. la ha. pe 286 ha. Producția medie la ha. pe întreg Trutul Gotst al regiunii Oradea, care a cultivat porumb hibrid pe 3.000 ha., a fost de 3.380 kg., iar la Trutul regiunii București, pe suprafața de 13.300 ha. s-a realizat o producție medie de 2.770 kg. la hectar.

Sînt zece și zece de gospodării colective, care au obținut recolte medii la ha. de 3—4—5.000 kg. porumb pe suprafețe întinse, iar în unele gospodării colective sămînța de porumb hibrid a dat producții și mai mari. Astfel, gospodăria colectivă „Republica” din comuna Ineu, regiunea Oradea, a cules aproape 5.000 kg. porumb boabe la ha. pe 43 ha.; gospodăria colectivă din comuna Măceșul de Sus, regiunea Craiova, a obținut de pe 122 ha. o recoltă de porumb-boabe de 5.700 kg. la hectar.

Nu încapă îndoială că printr-o rațională lucrare a pămîntului și o bună îngrijire a culturilor, hibridul pot să dea producții cu mult mai mari. Acest lucru este dovedit de rezultatele obținute în stațiile experimentale pentru cultura porumbului.

În anul acesta, gospodăriile de stat vor însămînța 300.000 ha. porumb dublu hibrid, iar gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovășirile agricole primesc din partea statului sămînța de porumb dublu hibrid pentru cea. 160.000 ha. Numai gospodăriile colective din regiunea Constanța vor însămînța cea. 48.000 ha. cu porumb dublu hibrid în prima generație. În afară de aceasta, gospodăriile cooperatist-socialiste și chiar țărani muncitori cu gospodării individuale vor însămînța pe suprafețe întinse porumb hibrid în generația a doua, mult mai productiv decît soiurile locale de porumb.

PARTIDUL ȘI GUVERNUL AU LUAT O SERIE DE MASURI CARE SĂ ASIGURE CA ÎN TIMP DE CÎTIVA ANI, PE APROAPE ÎNTEAGA SUPRAFETA CULTIVATA CU PORUMB, SĂ SE FOLOSEASCĂ SAMINȚA HIBRIDA, SAMINȚA DE ÎNALTĂ PRODUCTIVITATE.

După unele calcule sumare, din suprafața de 4 milioane ha. ce vor fi cultivate cu porumb în anii ce urmează, cîmtr un milion ha. sînt situate în zona foarte favorabilă acestei culturi, care cuprînde cîmtră din vestul și sudul țării și unde se pot obține producții medii de 3.000 kg. la ha., dacă se cultivă porumb hibrid și întovășirile agricole primesc din partea statului sămînța de porumb dublu hibrid pentru cea. 160.000 ha. Numai gospodăriile colective din regiunea Constanța vor însămînța cea. 48.000 ha. cu porumb dublu hibrid în prima generație. În afară de aceasta, gospodăriile cooperatist-socialiste și chiar țărani muncitori cu gospodării individuale vor însămînța pe suprafețe întinse porumb hibrid în generația a doua, mult mai productiv decît soiurile locale de porumb.

DIN ACESTE CALCULE REZULTĂ CA ÎN CONDIȚII NORMALE DE VEGETAȚIE, DE MECANIZARE COMPLETĂ, DE FOLOSIRE PE SCĂRĂ LARGĂ A ÎNGRĂȘĂMINTELOR MINERALE ȘI DE GENERALIZARE A CULTURII PORUMBULUI HIBRID, SE POATE OBTINE ÎN ȚARA NOASTRĂ O PRODUCȚIE GLOBALĂ DE PORUMB CARE SĂ AJUNGA LA 10 MILIOANE TONE. Să vedem, tovarăși, ce ar însemna o producție nu de 10 milioane tone, ci numai de 8 milioane tone porumb.

Consumul de porumb în țara noastră, care cuprinde nevoile de hrană ale populației, nevoile industriei, furajarea animalelor existente, necesarul de semințe, se ridică la 4.000.000—4.500.000 tone. Dacă 2.500.000 tone din disponibilitate le-am folosi pentru creșterea și îngrășarea animalelor și păsărilor, în afară de cele existente acum, s-ar obține anual 500.000 tone carne vie, care echivalată cu carne de porc tăiat ar însemna 375.000 tone. Cu această cantitate de carne am putea să ridicăm consumul anual al populației de la 27 kg. la 40 kg. pe locuitor, și ar mai rămîne 147.000 tone carne pen-

tru export. De asemenea ar mai rămîne 1.000.000 tone porumb pentru export. În schimbul cărnil și al porumbului care s-ar exporta am putea aduce din străinătate mărfuri necesare populației și dezvoltării economiei naționale.

Mai mult porumb însoțat însemnează mai multă carne, lapte, unt

Tovarăși,

Este îndeosebi cunoscut rolul pe care îl are porumbul pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Trebuie să accentuăm în mod deosebit că porumbul murat (însoțat) constituie furajul de bază pentru creșterea și îngrășarea animalelor și îndeosebi pentru sporirea producției de lapte. Este necesar să subliniem aceasta pentru că, din păcate, gospodăriile de stat, gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovășirile nu dau încă importanța cuvenită porumbului murat. Gospodăriile de stat nu au însoțat în anul 1957 decît 400.000 tone porumb. Gospodăriile colective nu au însămînțat în 1957, toate laolaltă, decît 7.800 ha. cu porumb pentru siloz. Este în interesul fiecărei gospodării agricole să cultive suprafețe cit mai mari de porumb pentru siloz, căci acest porumb dă cea mai mare cantitate de unități nutritive la hectar față de orice altă cultură furajeră, și chiar față de porumbul cultivat pentru boabe.

La o producție de 60.000 kg. la hectar porumb pentru siloz — producție care poate fi ușor obținută și chiar depășită dacă se seamănă porumb hibrid în generația a doua sau soiuri viguroase — se obțin 12.000 unități nutritive. Se pot însă obține la porumb pentru siloz producții de 80.000 kg. la hectar, iar în acest caz cantitatea de unități nutritive este de 16.000, pe cînd la porumbul pentru boabe, dacă se obține o recoltă bogată de 3.000 kg. boabe și 6.000 kg. strujeni la hectar, cantitatea de unități nutritive este de numai 5.600.

Să comparăm porumbul însoțat cu alte cereale și plante furajere. Știm cu toții că orzul este o cereală bună furajeră, dar la o producție de 2.000 kg. la hectar și 2.500 kg. paie nu corespund decît 3.000 unități nutritive. La sfecla furajeră, la o producție de 25.000 kg. rădăcini la hectar și 8.000 kg. frunze, numărul unităților nutritive este de 4.300; ovăzul dă 2.500 unități nutritive la o producție pe hectar de 1.600 kg. boabe și 2.500 kg. paie, iar la borceaș, unei producții de 18.000 kg. masă verde pe hectar îi corespund 2.500 unități nutritive.

Acesta înseamnă că de pe un hectar cultivat cu porumb pentru siloz și cu o producție de 60.000 kg. se poate obține, la creșterea vacilor de lapte, o cantitate de 24.000 litri lapte, sau 912 kg. unt, față de numai 1.200 litri lapte sau 426 kg. unt în cazul cînd cultivăm pentru boabe, și față de 5.760 litri lapte sau 220 kg. unt în cazul cînd folosim borceaș. La creșterea bovinelor pentru carne, la un hectar de porumb pentru siloz se obțin 2.400 kg. carne, față de 1.120 kg. carne cînd porumbul este cultivat pentru boabe.

Gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancio” din Palazul Mare, regiunea Constanța, cultivă și de an porumb pentru siloz, care intră ca aliment de bază în hrana vacilor cu lapte. Datorită acestui fapt, producția de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2.452 litri în anul 1956 și 2.600 litri în anul 1957. Veniturile gospodăriei prin valorificarea laptelui s-au ridicat în anul 1957 la peste 330.000 lei.

Înginerii și tehnicienii agronomi și zootehniști, cadrele de conducere ale gospodăriilor de stat, ale gospodăriilor colective, cooperativele de producție și întovășirilor agricole trebuie să folosească experiența agriculturii Uniunii Sovietice, care în decursul ultimilor patru ani a reușit să sporească în mod simțitor producția zootehnică și mai ales producția de lapte, prin folosirea pe scară largă a porumbului însoțat la hrana animalelor

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 2-a)

mai mult cultura cartofilor timpuri și semi-timpuri pentru nevoile pieței interne și pentru export.

Acestea sînt, tovarăși, principalele sarcini și măsuri privind creșterea producției agricole vegetale.

SA NE CONCENTRAM EFORȚURILE CA PÎNA ÎN 1960 SĂ PRODUCEM CEL PUȚIN 5.500.000 TONE DE GRU-SECĂRĂ,

Pentru lichidarea rămîinerii în urmă în creșterea animalelor

	1938	1945	1958
Bovine din care:	3.652.000	3.247.200	4.471.000
vaci	1.787.000	1.624.000	1.942.000
porcine	2.760.000	1.200.000	3.236.000
ovine	10.086.000	6.693.000	10.364.000
cabaline	1.592.000	858.000	1.319.000
stăpîni	466.000	279.800	634.000
păsări	27.000.000	13.617.000	35.000.000

Din aceste date rezultă că anul grei al războiului și al jafului hitlerist au distrus o mare parte din numărul de animale; în 1945 am avut în țară mai puțin cu 405.000 bovine și cu aproape 3.400.000 ovine decît în 1938. După cum se știe, anilor de război le-au urmat doi ani de secetă, care au făcut ca numărul de animale să scadă și mai mult. Regimul democrat-popular a moștenit o situație grea, pentru a cărei redresare a fost nevoie de eforturi deosebite. Ca urmare a măsurilor luate în anii puterii populare numărul de animale, cu excepția cabalinelor, a crescut și a depășit efectivul din 1938, la toate speciile, așa cum se poate vedea din tabelul de mai sus.

Cu toate că situația efectivului de animale s-a îmbunătățit față de trecut, întotdeauna multe grupuri în aprovizionarea populației muncitoare de la orașe și din centre industriale cu carne, lapte, grăsimi, ouă și alte produse animale.

Să vedem care sînt principalele cauze ale aprovizionării nesatisfăcătoare a populației muncitoare cu carne și alte produse animale?

Trebule să lînem seama că datorită sporului natural al populației și măsurilor socio-sanitare, care au redus cu mult mortalitatea — populația țării a crescut față de anul 1941 cu peste 1.363.000 suflete; a crescut în mod deosebit populația orașelor și a centrelor industriale de la 3.812.000 la peste 5.473.000 suflete.

Lucrul cel mai important este că imensa majoritate a populației de la orașe și sate consumă astăzi mai multă carne, lapte ș.a. decît înainte, ca o urmare directă a îmbunătățirii nivelului de viață în anii puterii populare. În trecut, cel puțin un milion de familii jărănești mîncau carne numai de cîteva ori pe an. După date statistice din 1938, consumul mediu de carne calculat pe cap de locuitor era de numai 21 kg. anual, pe cînd în 1957, acest consum a ajuns la 27 kg.

A crescut puterea de cumpărare a populației muncitoare cu mult mai mult decît posibilitățile existente astăzi de a asigura cantitățile cerute de carne, lapte, ouă.

Ritmul de sporire numerică și de îmbunătățire calitativă a efectivului de animale nu a ținut pasul cu ritmul creșterii populației și a puterii ei de cumpărare, cu ritmul îmbunătățirii nivelului de viață al populației muncitoare de la orașe și sate.

PENTRU LICHIDAREA RĂMÎNERII ÎN URMA ÎN DEZVOLTAREA CREȘTERII ANIMALELOR PARTIDUL ȘI GUVERNUL AU PUS ÎN FAȚA OAMENILOR MUNCII CARE LUCREAZĂ ÎN DOMENIUL AGRICULTURII SARCINA DE A AJUNGE ÎN CÎTIVA ANI DE ZILE LA O PRODUCȚIE ANUALĂ DE CEL PUȚIN 1.300.000 TONE CARNE, DIN CARE 600.000 TONE CARNE DE PORC; 25.000.000 HL. LAPTE DE VACĂ; 34.000 TONE LINA.

Pentru a obține aceste cantități de produse animale, trebuie ca în următorii 2—3 ani să ajungem la un efectiv de animale de cel puțin 4,8 milioane bovine, din care 2,3 milioane vaci, cu o producție medie anuală de lapte de 1.100 litri; 5 milioane porcine, din care 750.000 scroafe; 12,5 milioane ovine, din care 6 milioane cu lînă fină și semilînă; 40—50 milioane păsări.

În acest caz, NUMĂRUL DE ANIMALE LA FIECARE SUTA DE HECTARE TEREN AGRICOL TREBUIE SĂ AJUNGĂ LA 38 BOVINE, DIN CARE 16 VACI; LA 80 OVINE, DIN CARE 41 OI CU LINA FINĂ ȘI SEMIFINĂ; LA 50 PORCINE, DIN CARE 8 SCROAFE LA 100 HA. TEREN ARABIL, ȘI LA UN NUMĂR DE 15—20 PASARI DE FIECARE FAMILIE.

În această acțiune ne sprijinim pe existența unui puternic sector socialist de stat în agricultură, precum și pe consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor colective, a cooperativelor de producție și a întovărășirilor agricole, care au mari posibilități de creștere a animalelor și de ridicare a productivității lor.

Pentru a vedea mai bine care sînt cauze și mijloacele de rezolvare a sporiilor produselor de origine animală, să analizăm situația la principalele specii de animale, producțiile acestora și perspectivele de dezvoltare în ritmul necesar.

Mari posibilități pentru dezvoltarea producției bovinelor

Cu privire la creșterea bovinelor, trebuie să arătăm de la început că deși numărul lor total s-a mărit față de 1938 cu peste 800.000 capete, numărul vacilor a sporit puțîn, ele reprezentînd numai 43,4% din totalul bovinelor, față de 49,0% cîte erau în 1938.

Densitatea bovinelor la 100 ha. teren agricol este astăzi de 30,7 capete, din care doar 13,5 vaci. Această densitate a bovinelor este mică față de posibilitățile de întreținere, pe care le oferă pămîntul țării noastre și arată că se înregistrează importante cantități de furaje, care rămîn necomsumate, în loc să fie valorificate rațional, cu ajutorul animalelor. În țările vecine se cresc cu mult mai multe bovine; în R. Cehoslovacă revin 56 bovine la 100 ha. teren agricol, din care 28,4 vaci, în R. P. Polonă 41,6, din care 27 vaci, iar în R. D. Germană sînt 69,3 bovine, din care 33,7 vaci.

Gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile dețin ca proprietate obștească un număr de peste 92.000 capete bovine din care peste 21.000 vaci, adică numai 22%. Aceasta înseamnă că la 100 ha. teren agricol, gospodăriile colective cresc cca. 5 bovine, din care numai 1,3 vaci și 2,3 boi de muncă. Chiar dacă lînem seama și de vacile proprietate personală a colectivităților, densitatea la 100 ha. se ridică la cca. 12 vaci, densitate inferioară mediei pe țară.

Numărul mic de bovine în sectorul socialist-cooperativist se explică, în bună parte, prin aceea că țărani cooperativizați au căpătat o mare încredere în mașinile și tractoarele statului, cu care execută principalele lucrări agricole, care se făceau înainte vreme cu ajutorul animalelor. Încrederea în stațiunile de mașini și tractoare este justificată, dar aceasta nu înseamnă că țărănimea cooperativizată trebuie să lase la o parte un izvor atât de bogat de venituri cum este creșterea animalelor, pentru carne și lapte. Practica arată că producția de cereale și în special porumbul, terenurile gospodăriilor și brațele ei de muncă pot fi mai deplin și mai economic valorificate, atunci cînd gospodăria se ocupă și cu creșterea animalelor.

În trecut producția de lapte nu depășea 700 litri calculat pe cap de vacă, astăzi această producție a ajuns la peste 1.000 litri media pe țară, iar în gospodăriile agricole de stat la media de 2.160 litri. Sarcina de a ajunge la media pe țară de 1.200—1.500 litri în următorii ani se poate realiza ușor și chiar depăși.

Pînă în anul 1960, în gospodăriile agricole de stat trebuie să se ajungă la producția medie de peste 2.600 litri lapte de vacă furajată. În gospodăriile agricole colective, să se ajungă la o producție medie de lapte de 2.000 litri pe cap de vacă furajată, întovărășirile agricole și cooperativele agricole de producție să ajungă la nivelul producției obținute de gospodăriile agricole colective. Aceste producții sporite de lapte pot fi realizate dacă se folosește porumbul însoțit ca hrană de bază în alimentația vacilor.

În Uniunea Sovietică, colhozurile și sovhozurile au obținut un minunat succes dublînd producția de lapte pe vacă furajată în numai 2-3 ani de zile pentru că au generalizat alimentația vacilor de lapte cu porumb însoțit. Succesul lor este pilduitor pentru crescătorii de animale din țara noastră.

Numerose gospodării agricole socialiste și producători indivi-

8—9 MILIOANE TONE PORUMB, SA DAM PRODUCȚII SPORITE LA SFECLĂ DE ZAHAR, FLOAREA SOARELUI, CARTOFI, LEGUME ȘI LA ALTE CULTURI AGRICOLE, SA EXTINDEM CULTURA PORUMBULUI PENTRU SILOZ, CARE NE ASIGURĂ GEA MAI TRAINICĂ ȘI MAI ECONOMICA BAZA FURAJERĂ PENTRU CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA ANIMALELOR ȘI PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI DE LAPTE.

duali au dovedit posibilitatea de a se realiza producții mari de lapte. Media producției de lapte a vacilor din gospodăriile colective a sporit, de la 694 litri în 1953, la 1.170 litri în anul 1957. Sînt gospodării colective care au realizat producții medii de peste 2.000 litri lapte pe fiecare vacă furajată; în regiunea Timișoara, de pildă, gospodăria colectivă din comuna Peregul Mic a obținut 3.000 litri de lapte, gospodăria colectivă din comuna Orășoara o producție de 2.630 litri, iar gospodăria colectivă din comuna Variaș în medie 2.300 litri pentru fiecare vacă furajată. Gospodăriile agricole de stat au realizat anul trecut în medie pe vacă furajată 2.200 litri de lapte; merită a fi amintită gospodăria de stat din comuna Popeș-Leordeni, regiunea București, care a obținut o medie de 3.363 litri de lapte de fiecare vacă furajată.

În ce privește gospodăriile din raioanele din regiunile cu o bogată și veche tradiție în creșterea animalelor și mai ales a vacilor cu lapte, unde de pe acum s-au realizat producții de peste 2.000 și chiar 2.500 litri de lapte, ele pot și trebuie ca în anii următori să realizeze sporuri de lapte de 25—30 la sută de vacă furajată față de producția de astăzi.

Avem vaci din rase superioare, bune producătoare de lapte, cum sînt rasa Simmenthal, reprezentînd 31% din totalul vacilor, răsplîndită mai mult în Transilvania și Banat; rasa Brună de Maramureș, reprezentînd 7% din totalul vacilor, rasa Roșie de stepă, bine adaptată condițiilor din Dobrogea și Bărăgan; rasa Pintzgar, care deși răspîndită mai mult în regiunea muntoasă, are o mare putere de adaptare la condițiile de viață din alte zone; la gospodăria de stat Coțușca, situată în zona de antepășe, Adochiței Constantin, Erou al Muncii Socialiste, a reușit să obțină în medie de la fiecare vacă de rasă Pintzgar peste 3.700 litri anual, de la unele vaci obținînd și peste 6.000 litri. Chiar și de la rasa sură de stepă putem obține producții mari; rezultatele obținute în Stațiunea Popăuți-Botoșani, au demonstrat că vacile moldovenești, cumpărate de la țărani individuali și puse în condiții favorabile de producție, au reușit să dea 1.860 litri în medie, unele dînd peste 3.000 litri lapte, dintre care una deținea recordul cu 4.445 litri în 300 de zile.

Dacă pînă în 1960 vom reuși să ridicăm producția de lapte la întreg efectivul în medie cu numai 200 litri, vom realiza pe țară un spor total de cca. 4,5 milioane hl. lapte, adică un plus de 25 litri lapte de fiecare locuitor al țării. Aceasta este ușor de realizat, dacă vom crea mai ales condițiile bune de furajare a vacilor cu lapte.

În vederea asigurării unei mai bune aprovizionări a populației cu carne de vită, trebuie să punem capăt unor practici negospodărești, neeconomice care dăunează dezvoltării creșterii animalelor. Anual se sacrifică cca. 1 milion de viței la greutatea mică de 50—60 kg. Dacă acești viței s-ar crește și s-ar sacrifica la greutatea medie de 175 kg, s-ar realiza un plus de 120.000 tone carne, ceea ce reprezintă a treia parte din actuala producție de carne de bovine.

De asemenea, trebuie să nu se sacrifice animale slabe, care dau o cantitate de carne redusă și de proastă calitate. Trebuie să se organizeze îngrășarea bovinelor, iar organele comerciale de stat achizițoare să nu admită la tăiere animalele sub o anumită greutate.

Efectivul existent de vaci trebuie păstrat și îngrijit cu multă atenție. Sub nici un chip să nu se admită la sacrificare vițeile bune pentru reproducție, precum și vacile adulte sănătoase, a căror producție de lapte se menține la peste 1.800—2.000 litri.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii și sfaturile populare trebuie să ia măsuri pentru combaterea sterilității la vaci și să organizeze pe scară largă însemînăririle artificiale, pentru a se spori procentul de viței de la fiecare 100 de vaci. Pentru creșterea volumului de carne de vită, trebuie să se continue cu mai multă intensitate acțiunea de îmbunătățire a bovinelor prin încrucișarea cu tauri de valoare din rasele amelioratoare, precum și încrucișarea cu tauri din rasele specializate pentru producția de carne, rase rezistente și adaptate condițiilor de climă din țara noastră.

Pentru creșterea și îngrășarea bovinelor, să se utilizeze toate pășunile și rezervele de furaje verzi din gurile de munte, din delți și din bălți.

Gospodăriile de stat, precum și gospodăriile colective, cooperativele de producție și întovărășirile agricole vor fi sprijinite și orientate în interesul lor propriu și al economiei naționale spre îngrășarea bovinelor pentru carne, hrănirea acestora din abundență cu porumb siloz și porumb verde. Pentru adăpostirea lor se vor construi grajduri simple și instalații cît mai puțin costisitoare.

Creșterea porcilor are rolul hotărîtor în îmbunătățirea aprovizionării cu carne și grăsimi

CREȘTEREA ȘI ÎNGRĂȘAREA PORCILOR AU UN ROL HOTĂRÎTOR PENTRU ÎMBUNĂȚIREA APROVIZIONĂRII POPULAȚIEI CU CARNE, NICI O ALTA SPECIE DE ANIMALE PENTRU CARNE ȘI GRĂSIMI NU SE ÎNMULȚEȘTE ATÎT DE REPEDE ȘI NICI NU PRODUC CARNE ATÎT DE MULTĂ ȘI IEFTINĂ.

În prezent avem în țară peste 3.236.000 porci din care cca. 301.000 scroafe, rezultînd o densitate la 100 ha. teren arabil de 33 porci, din care 3,2 scroafe. Aceste cifre depășesc cu 16 la sută efectivul din 1938 și de 2 ori pe acela din primii ani de după război (1948).

Gospodăriile agricole din sectorul socialist au un număr mic de porci, calculat pe 100 hectare teren arabil. În gospodăriile agricole colective se cresc 88.300 porci proprietate obștească, — din care 26.000 scroafe, revenind la 100 ha. teren arabil numai 6 porcine, din care 1,70 scroafe. În gospodăriile de stat revin astăzi la fiecare 100 ha. teren arabil un număr de 65 porci, din care 7 scroafe; pentru gospodăriile de stat această încărcătură la 100 ha. arabile este mică; ea poate să fie în scurt timp aproape dublată.

Putem să luăm cursul spre a realiza pe țară densitatea de 60—65 porci la 100 hectare arabile și să ajungem la un număr total de 5—5,5 milioane. Avem pentru aceasta condiții optime.

În anul trecut numai porumbul ne-a dat o cantitate disponibilă de grăunțe pentru furajarea animalelor de peste 4 milioane tone. Ce trebuie să facem pentru a realiza un salt în creșterea și îngrășarea porcilor?

În toate gospodăriile agricole, creșterea porcilor trebuie orientată spre un obiectiv precis, acela al producerii unui porc de carne, a cărui îngrășare să se facă rapid, astfel ca în 7—8 luni de zile să ajungă la greutatea de cca. 100 kg, greutate la care este cel mai rentabil pentru sacrificare.

Crescătorii de animale să urmărească în toate creșcătoriile producția scroafelor și să rețină pentru prăsilă numai acele scroafe care față și înțarcă mulți porci, sacrificînd pe cele necorespunzătoare.

Să se continue cu perseverență acțiunea de îmbunătățire a porcilor de rasă locală, prin încrucișarea cu rasele amelioratoare cele mai bune pentru producția de carne.

În cadrul stațiunilor experimentale zootehnice, să se organizeze îngrășarea individuală de control a porcilor, spre a se ușura selecția lor în ce privește folosirea furajelor și randamentul de creștere în greutate. Prin îngrășări de control s-a ajuns în Republica Democrată Germană, în Danemarca și în alte țări la tipuri de porci care dau un spor de 1 kg. greutate vie, folosind numai 3,7—3,8 unități nutritive. La noi se consumă în mod obișnuit 5—5,5 unități nutritive pentru un spor de 1 kg. greutate vie. Putem ajunge și noi la tipuri care să folosească mai puțin de 4 unități nutritive? Fără îndoială că putem. Aceasta ar însemna, în condițiile actuale de hrănire a porcilor, să putem îngrăși și obține aceeași cantitate de carne, folosind cu 20 la sută mai puține furaje, să obținem un porc de 100 kg. greutate vie cu 100 kg. de grăunțe mai puțin. La îngrășarea a 5.000.000 de porci din rasele bune, înseamnă o economie de 500.000 tone porumb, cu care am putea îngrăși în plus 1.250.000 porci și obține un plus de 125.000 tone carne.

Folosind experiența valoroasă a țărănilor muncitoare în creșterea și îngrășarea porcilor, gospodăriile agricole socialiste, cu sprijinul sfaturilor populare, pot obține bune rezultate organizînd creșcătorii de porci în bălți și în Delta Dunării, precum și în

pădurile bătrîne de stejar și fag, pentru folosirea ghindei și jirutului.

Creșterea și îngrășarea porcilor sînt un mijloc important de venituri pentru producătorii agricoli și sursa cea mai însemnată pentru aprovizionarea populației cu carne și grăsimi.

Pentru dezvoltarea creșterii oilor. Sporirea producției de carne de pasăre și ouă

Creșterea oilor ocupă un loc important pentru asigurarea aprovizionării industriei ușoare cu lînă și a populației cu carne și brînzetur.

Avem în țara noastră 10.364.000 de oi, revenind cîte 71 capete la 100 de ha. teren agricol. Din totalul oilor, aproximativ 33 la sută sînt cu lînă fină și semilînă, aparținînd raselor merinos, spank și ligaie, iar restul sînt în majoritate turcane cu lînă groasă. În unele regiuni, oile cu lînă fină sînt în număr mare. Astfel, în regiunea Constanța, unde revin 111 oi la 100 ha. teren agricol, 94 la sută din oi au lînă fină și semilînă; în regiunea Galați, din 98 oi la 100 ha. teren agricol, sînt 65 oi cu lînă fină și semilînă, iar în regiunea Ploiești, din 93 oi la 100 ha. 71 au lînă semilînă.

Creșterea oilor este ramura zootehnică cea mai dezvoltată în sectorul socialist-cooperativist. Gospodăriile colective dețin 829.700 oi, revenind cîte 60 oi la 100 ha. teren agricol. Peste 75% din numărul oilor proprietate obștească a gospodăriilor colective au lînă fină și semilînă, iar producția medie de lînă obținută în 1957 a fost de 2.270 kg. de fiecare oale. Dacă la efectivul proprietate obștească al gospodăriilor colective se adaugă efectivul proprietate personală a colectivităților, rezultă cifra totală de 1.980.000 capete, reprezentînd cîte 120 oi la 100 ha. cîtră care depășește aproape de două ori încărcătura la sută de ha. pe țară.

Ce denotă aceasta?

În primul rînd că în condițiile agriculturii cooperativezate, încărcătura medie pe 100 ha. teren agricol poate fi mai mare decît încărcătura de acum, cînd încă predomină sectorul agricol individual; ȚINÎND SEAMA DE PERSPECTIVELE DE DEZVOLTARE A PROCESULUI DE TRANSFORMARE SOCIALISTĂ A AGRICULTURII, REZULTĂ CĂ VOM PUTEA AJUNGE LA UN EFECTIV DE OI MULT MAI MARE DECIT CEL DE 12,5—13 MILIOANE, PREVAZUT DE DIRECTIVELE CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL PARTIDULUI.

În al doilea rînd, că în condițiile agriculturii socialiste calitatea furajelor de oi se îmbunătățește mult mai repede decît în condițiile agriculturii individuale.

Înles de asemenea în evidență posibilitățile de sporire a producției de lînă în condițiile agriculturii cooperativezate.

În timp ce media pe țară este de 1,8 kg. de fiecare oale, în sectorul socialist cooperativist avem de la fiecare oale medie 2,1 kg. lînă, ceea ce înseamnă un spor anual de peste 0,500 kg. pe cap de oale. Dacă vom obține de la întregul șeptel ovin medie realizată astăzi în sectorul socialist-cooperativist vom putea avea un plus de peste 5 mii tone lînă, cu 2.150 tone mai mult decît am importat în anul trecut.

În condițiile de astăzi, oile contribuie cu cca. 60.000 tone de carne, la aprovizionarea populației. Această contribuție poate fi sporită dacă vom restringe numărul de peste 4.500.000—5 milioane miei sacrificați la o vîrstă la care nu se pot da decît 6—7 kg. carne. Sacrificarea numai a tineretului ovin în greutate de 10 kg. ar însemna peste 16.000 tone carne de consum în plus de care mai bună calitate, precum și un plus de 4.500.000—5 milioane biănișe mai mari și mai rezistente decît blănițele pe care le obținem de la miei sacrificați la vîrstă fragedă.

Rentabilitatea creșterii oilor sporește și prin producția de lapte. De la fiecare oale mulgătoare se obțin în medie 40 litri lapte.

Pentru sporirea producției de lînă, creșterea oilor trebuie orientată spre rase cu lînă fină și semilînă, cum sînt merinosul de Palas, merinosul de vest, spanka, ligaie bucălești și rugina, precum și ligaie de munte, care trebuie să înlocuiască oala turcană, chiar în raioane cu altitudine de peste 600 m.

PENTRU O MAI BUNA APROVIZIONARE A POPULAȚIEI CU PRODUSE ANIMALE, TREBUIE SĂ SPORIM PRODUCȚIA DE OUA ȘI CARNE DE PASĂRE.

O socoteală simplă ne arată că dacă fiecare gospodărie țărănească ar avea numai cîte 15—20 păsări ouătoare, dintr-o dată efectivul total de păsări din țară s-ar dubla, iar consumul de ouă ca lăut pe cap de locuitor ar crește cu cel puțin 100 bucăți anual.

Cu toate că în ultimii 7 ani efectivul de păsări din țara noastră s-a dublat — numărînd astăzi cca. 35 milioane capete, necesitățile de ouă și de carne de pasăre nu sînt satisfăcute pe deplin.

Trebule, și se poate, ca pînă în 1960 să realizăm un efectiv de cel puțin 50 milioane de păsări adulte. Din partea gospodăriilor agricole de stat se cere ca în anii următori să sporească simțitor efectivele de păsări, ajungînd la o încărcătură de cel puțin 100—150 păsări la 100 ha. cerealiere, iar gospodăriile agricole colective la 200 păsări.

Pentru realizarea acestei sarcini este nevoie să se dezvolte rețeaua stațiunilor de incubare, care față de cele existente pînă acum astăzi, să scoată cel puțin 25 milioane pui în 1960.

Asigurarea bazei furajere — condiție principală în dezvoltarea creșterii animalelor

Tovarăși,

PENTRU A ASIGURA CONDIȚIILE NECESARE DEZVOLTĂRII CREȘTERII ANIMALELOR ȘI MARIII PRODUCTIVITĂȚII LOR, TREBUIE SĂ NE PREOCUPĂM TEMEINIC DE ASIGURAREA UNEI BAZE FURAJERE TRAINICE CORESPUNZĂTOARE CANTITATIV ȘI CALITATIV.

Avem în țară toate condițiile pentru a dezvolta o bază furajeră, care să alimenteze un număr mult mai mare de animale decît ne-am propus noi să creștem în anii următori.

Dezvoltarea viticulturii-izvor de mare bogăție a țării

Tovarăși,

ȚARA NOASTRĂ ESTE CUNOSCUTĂ ÎN ÎNTREAGA LUME CA O ȚARA BOGATĂ ÎN STRUGURI ȘI FRUCTE, ÎN VINURI ALESE PRIN GUSTUL, AROMA ȘI BUCHEȚUL LOR NATURAL. Nu întîmplător vîile și livezile noastre pline de rod au inspirat de-a lungul timpurilor pe cei mai mari poeți și artiști ai țării. Despre vinul de Cotnari, denumit de Dimitrie Cantemir „perla Moldovei”, un poet spunea că are culoarea chihlimbarului, parfumul viilor înflorite, gustul migdalor amarului și al dulcilor stafide, aroma pierciorilor și a căpșunilor. La concursul internațional al vinului din 1957 s-a acordat medalia de aur cu mențiunea Muscatului nostru Otonel de Tirnava, iar medalia de aur a căpătîi vinurilor noastre din Cotnari, Dealu Mare, Odobești, Drăgășani și din alte podgorii.

Un lanț întreg de podgorii acoperă colinele Carpaților expuse spre soare pe o lungime de peste 800 km., începînd de la Turmu-Severin, trecînd prin Drăgășani, Dealu Mare, Odobești, Panciu, Nicorești, pînă la Iași și de acolo în nordul Moldovei. PRINTR-O MUNCĂ STARUITOARE, CIRCA 1 MILION HECTARE TERENURI SITUATE PE DEALURI ȘI COLINE SÎN PESTE 200.000 HECTARE NISIPURI IMPROPRII CULTURII CEREALIER, POT FI VALORIFICATE ÎN MODUL CEL MAI ECONOMIC ȘI RENTABIL PRIN CULTIVAREA LOR CU VIȚA DE VIE, POMI ȘI ARBUȘTI FRUCTIFERI.

În țara noastră vîile ocupă o suprafață de peste 240.000 ha. O parte din suprafața ocupată de vîile plantate cu hibridi producători direcți, care dau produse de calitate inferioară sau este plantată cu vîi bătrîne.

Măsurile luate de partid și guvern au înlăturat greșelile care au dus la slăbirea interesului viticulturilor pentru rafecarea și buna îngrijire a vîilor. Ca urmare a politicii de cîntesare a materialelor a viticulturilor, în ultimii ani se observă progrese însemnate pe lîna dezvoltării viticulturii.

În anul 1957, suprafața pepinierilor viticole, ca primă verigă în dezvoltarea viticulturii a depășit aproape de 10 ori suprafața din anul 1944, iar plantațiile de port-altoi s-au mărit de peste 3 ori. Producția de vîi altoite a fost în 1957 de 200.000.000 bucăți față de 10.000.000 bucăți în 1955.

În perioada 1948—1957 s-au plantat peste 10.000 hectare vîi, din care 6.900 hectare în gospodăriile agricole de stat, și s-a complectat un foarte mare procent din gurile existente în vîi.

Producția realizată în 1957 la majoritatea gospodăriilor agricole socialiste din mai toate podgoriile a fost foarte bună. Gospodăria de stat Odobești din regiunea Galați, pe o suprafață de 820 ha., a obținut 10.250 kg. struguri la ha.; gospodăria de stat Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara, a obținut de pe suprafața de 593 ha. o producție medie de 7.000 kg. struguri la ha.

După cum am mai arătat ELEMENTUL PRINCIPAL ÎN ALIMENTAREA ANIMALELOR TREBUIE SĂ DEVINĂ PORUMBUL ȘI MAI ALES PORUMBUL ÎNSOȚIT, ale cărui calități în creșterea și îngrășarea animalelor sînt superioare față de orice altă cultură furajeră.

Avem peste 2.700.000 ha. de pășuni și aproape 1.400.000 ha. fînete naturale, în afară de aceasta, 8% din terenul arabil, se cultivă cu plante furajere, pentru fîn, sculente și furaj verde, mai mult de 4,5 milioane ha. din terenul arabil sînt cultivate cu cereale furajere, dintre care porumbul ocupă locul de căpetenie, urmat de orz, ovăz, și altele. La acestea se adaugă o parte din cartofi, flosoși ca furaj, produsele secundare agricole, coceni, paie, pleavă, vrejuri, frunze de sfeclă, precum și rezidurile industriale, ca lăptiș, șroturi, tăieturi de sfeclă, melasă și altele.

Resursele furajere nu asigură astăzi în bune condiții necesarul de nutrețuri pentru animale, din cauză că se obțin producții scăzute pe unitatea de suprafață și nutrețurile sînt folosite în mod nerațional.

Pășunile naturale produc în medie numai 3.500—4.000 kg. masă verde, iar în regiunile București, Constanța, Galați și Craiova și unele locuri din Moldova, producția este chiar cu mult sub 3.000 kg. Vîile de pasă, de fapt, numai în lunile mai iunie. Fînetele naturale nu depășesc în medie producția de 1.200 kg. fîn.

Faptele ne arată, prin mii de exemple că putem să dublăm și chiar să triplăm cantitatea de furaje, că putem folosi furajele cu mult mai mare randament.

Comitețele executive ale sfaturilor populare din comunele Săliștea — regiunea Stalin, Apoldul de Sus — regiunea Hunedoara, Mănăstireni și Budurasa — regiunea Cluj și multe altele, au executat în cursul anilor 1956 și 1957 lucrări de întreținere a pășunilor naturale, aplicînd în același timp îngrășăminte; ca urmare, producția de lărbă a crescut de cca. 3—4 ori, de la 4—5.000 kg. pe hectar la 15—18.000 kg.

În comunele Curtici din regiunea Timișoara, Rușeti din regiunea Galați, Coseșu din regiunea Constanța, Băilești din regiunea Craiova și în zeci de alte comune s-a trecut la destelenirea pășunilor și la cultivarea acestora cu plante furajere, orîndite astfel încît să permită pășunatul în „conveier verde” tot timpul verii și toamnei; ca urmare s-au obținut pe hectar în medie 25.000 kg. masă verde, față de 3.000—4.000 kg. cîte se obțineau cînd pășunile erau folosite fără a fi cultivate.

Țărani crescători de animale au organizat cu ajutorul Institutului Agronomic de la Craiova cultivarea și îmbunătățirea pășunilor de la Rîncu, raionul Baia de Aramă și au ajuns să obțină 18—20.000 kg. masă verde, acolo unde înainte nu se puteau hrăni nici 2 oi pe hectar.

În regiunea Constanța s-au însoțit anul trecut 180.000 tone porumb, aceasta a contribuit ca în Dobrogea, unde înainte se creșteau aproape numai oi, să se creeze ferme de vaci care dau peste 2.000 de litri lapte.

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 3-a)

fac pentru 2-3 ani, ci au o durată de producție care depășește 50 de ani, trebuie să acordăm toată atenția alegerii locului, organizării lucrării, precum și respectării sortimentului indicat. În întregul proces de refacere și extindere a viticulturii, trebuie să avem în vedere dezvoltarea viticulturii pe baze moderne, la nivelul științei și practicii înaintate, în care mecanizarea lucrărilor viticole va avea un rol însemnat.

La înființarea noilor plantații de vii organizate pe baze științifice, să avem în vedere concentrarea lor mai ales în incinta podgoriilor și a perimetrelor consacrate pentru vii, renumite prin producția și calitatea recoltelor.

O grijă deosebită trebuie dată înființării de vii pe nisipuri, care se plantează cu viță îndigenă și necesită cheltuieli cu aproximativ 50% mai mici decât viile altoite.

Asesmenia plantațiilor noi, în masiv, se pot realiza cu succes în gospodăriile agricole socialiste, care vor beneficia din plin de tehnica modernă și de îndrumarea calificată pusă la dispoziție de către stat.

Statul va sprijini cu credite gospodăriile agricole colective situate în incinta podgoriilor, pentru a extinde cultura vitei de vie pe terenurile favorabile acestei culturi, dar care se folosesc azi pentru alte plante.

Odată cu înființarea noi plantații de vii, trebuie luate măsuri pentru refacerea viilor existente, cu grijă ca producția globală de struguri și vin să nu scadă, ci dimpotrivă să crească de la an la an.

Poate fi sporită simțitor producția de fructe

IN CE PRIVESTE POMICULTURA, suprafețele cultivate cu pomi și cele ocupate cu pomi răzeși se ridică astăzi la circa 300.000 ha, din care 170.000 ha. livezi în masiv, iar restul ocupate cu pomi răzeși, inclusiv pomii din grădinițe de lângă casă.

Ca număr de pomi, sînt cca. 60.000.000, dintre care 28.000.000 cultivați în livezi masive. În trecut nu a existat o orientare a dezvoltării pomiculturii, ceea ce a contribuit ca starea livezilor să lase mult de dorit. Un neajuns este numărul prea mare de pomi răzeși, unde cu greu se poate aplica minimum de lucrări agrotehnice, precum și raportul neavorabil între specii; mărul se cultivă în proporții de numai 15%, iar împreună cu alte specii valoroase, ca părul, caisul, piersicul și nucul, abia se atinge proporția de 25% din totalul pomilor, în timp ce prunul deține 65%.

Producția și deci consumul central de fructe scotice pe cap de locuitor oscilează între 22-36 kg. anual, față de 75 kg. cit ar trebui normal să se consume.

Odată cu aplicarea primelor planuri economice de stat, sectorul pomicol a început să se redreseze, făcînd progrese în producerea de material săditor și în producerea de fructe.

Astfel, în anul 1957 s-au obținut 9,3 mil. pomi altoiți, adică de 10 ori mai mult decât s-a obținut în perioada 1949-1947. Între anii 1948-1957 s-au plantat peste 14.000 ha. livezi în masiv în cadrul gospodăriilor agricole de stat, 3.000 ha. livezi în masiv în sectorul socialist-cooperatist, precum și 10-15.000.000 pomi în grădinițe țărănești.

Aplicînd regulile agrotehnice, numeroase gospodării agricole socialiste și gospodării individuale au obținut producții mari de fructe, lichidînd caracterul periodic de rodire, cea mai mare raclă a pomiculturii.

La pepiniera Istrița din raionul Mizil, de 10 ani de-a rîndul se obțin recolte de prune variind între 5.000-12.000 kg. la ha, cu o producție medie de 6.000 kg. la ha. La stațiunea experimentală pomicolă Voinești din raionul Tîrgoviște, producția medie pe 6 ani de muncă s-a ridicat la 19.500 kg. la ha. Producția până la 17.000 kg. mere la ha, au obținut și numeroși țărani individuali din comunele Cîndești-Vale, Voinești, Dragodănești din raionul Tîrgoviște.

Cu toate aceste rezultate, care vorbesc despre marile resurse existente în ridicarea productivității livezilor, situația generală a pomiculturii continuă să rămîna nesatisfăcătoare, din cauza ritmului slab de introducere a agrotehnicii înaintate.

Cunoscînd condițiile foarte prielnice pentru cultura pomilor, mai ales în regiunea dealurilor și colinelor, este necesar să se elaboreze un plan de dezvoltare în perspectivă a dezvoltării pomiculturii în țara noastră, plan care să se bazeze pe lucrarea de zonare și raionare a pomiculturii.

Pe sortimentele producției de fructe va trebui să atingă în anul 1970 următoarele proporții: mere ca. 28%, față de 15%, cit avem în prezent, per 8% față de 4%, cași peste 4%, față de 2%, pruni 38% față de 65%, nucii 7%, față de 3% etc.

Prin această orientare a producției pomice, axată pe mărirea procentului speciilor valoroase și în special a mărului, se va putea asigura îmbunătățirea continuă a aprovizionării cu fructe proaspete

Cadre bine pregătite pentru agricultură Cuceririle științei în slujba sporirii producției agricole

Tovarăși,

Sarcinile mari și din ce în ce mai complexe ale agriculturii noastre, dezvoltarea pe baza introducerii mecanizării și tehnicii moderne și a aplicării metodelor științifice, cursul accentuat al procesului de transformare socialistă a agriculturii cerînd îmbunătățirea pregătirii teoretice și practice a specialiștilor din agricultură și ridicarea la un nivel mai înalt a cercetărilor științifice legate de practica agricolă.

În anii puterii populare, s-a dat o largă extindere învățămîntului agricol de toate gradele. Față de 4 facultăți în trecut avem astăzi în țară 5 institute de învățămînt agronomic, în care se pregătesc peste 5.000 studenți ca viitori ingineri agronomi, ingineri zootehnici, ingineri mecanicizatori și hidroamelioratori, ingineri hortiviticultori și medici veterinar. De asemenea, s-a extins rețeaua școlilor agricole profesionale și a școlilor tehnice.

Agricultura dispune astăzi de un număr de 12.333 cadre cu pregătire superioară, 5.395 cadre cu pregătire medie și peste 80.000 de muncitori cu pregătire în diferite școli agricole profesionale. Pe măsura extinderii sectorului socialist în agricultură, s-a dat o mare atenție pregătirii, din rîndurile colectivizărilor, a cadrelor de conducere ale gospodăriilor agricole colective.

După calcule preliminare, pentru îndrumarea și conducerea calificată a tuturor ramurilor agriculturii, va trebui să avem în cîșiva ani un număr de peste 20.000 cadre tehnice agricole cu studii superioare și circa 70.000-80.000 cadre tehnice agricole cu pregătire medie. Învățămîntul profesional agricol trebuie să devină un învățămînt de masă în care să se poată pregăti un număr cit mai mare de tineri din rîndurile țărănimii cooperativizate, muncitorii din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, ca astfel să dăm agriculturii un tip nou de muncitor ai ogorelor, bine pregătit pentru a smulge pămîntului ei mai mult rod.

Într-o mare măsură pregătirea teoretică a cadrelor în învățămîntul agricol superior, trebuie să meargă mîna în mîna cu îmbunătățirea pregătirii practice. Este necesar ca practica studenților să fie organizată pe cicluri întregi de producție, în cele mai bune gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și stații de mașini și tractoare.

Inginierii agronomi și zootehnicii le cerem astăzi să aibă cunoștințe în domenii mult mai diferite decît în trecut. Ei trebuie să cunoască și să minuiască mașinile agricole și diferite agregate ce se folosesc în agricultură, să aibă teamecine cunoștințe de economie agrară și de organizare a întreprinderilor agricole socialiste, de organizare a producției agricole în unități mari, multilaterale dezvoltate.

Cercetările și experimentările științifice sînt în ultimii ani mai legate de cerințele practice, de sarcina ridicată producției agricole vegetale și animale. Oamenii de știință din agricultură au obținut unele realizări importante în crearea de noi soiuri de plante și rase de animale și îmbunătățirea celor existente, în elaborarea unor măsuri agrotehnice diferențiate și a unor norme de hranire rațională a animalelor, în combaterea unor boli contagioase la animale, în folosirea economică a unor mașini agricole.

Lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea producției agricole ridică mereu probleme noi care cer să fie rezolvate de către oamenii de știință. Avem nevoie de noi soiuri de grâu mai productive, rezistente la ger și la secetă, la boli și dăunători, dar rezistente mai ales la cădere și la scuturare, pentru a putea fi recoltate mecanizat, fără pierderi.

Sînt ani de zile de cînd institutele de cercetări au anunțat soiuri de grâu de mare perspectivă dar aceste soiuri, cultivate în condiții de producție, nu s-au dovedit mai bune decît soiurile care se găsesc în cultură, și din această cauză nu au căpătat o largă răspîndire în producție.

În multe țări care cultivă porumbul pe suprafețe mai întinse s-au introdus și generalizat în producție hibridi dubli de porumb, care dau importante sporuri de producție față de soiurile selecționate. Deși la noi în țară porumbul este cultura de bază, nu avem încă hibridi dubli proprii (autohtoni) în producție.

Institutele de cercetare a porumbului, înființat anul trecut, tre-

în același timp cu utilizarea gospodăriilor socialiste viticole cu tractoare și mașini viticole, trebuie să se acorde atenția necesară înzestrării acestor gospodării cu instalații de vinificare moderne, fără de care nu poate fi concepută prelucrarea și obținerea de produse viticole de calitate superioară.

Statul va acorda gospodăriilor agricole colective cu caracter viticol credite pentru procurarea de tractoare și mașini viticole, cit și pentru organizarea vinificării primare. Rambursarea acestor credite se va face prin vinizarea producției către stat la prețuri remuneratorii, pe bază de contracte pe termen lung.

Pentru prelucrarea strugurilor și depozitarea producției de vin, statul a făcut investiții asigurînd pînă în prezent un spațiu de depozitare de circa 15.000 vagoane.

Față de nevoile actuale și de cele de perspectivă, va trebui să sporim simțitor numărul uzinelor de vinificat și al spațiilor de depozitare și condiționare a vinului.

Dezvoltarea viticulturii va aduce o contribuție mare la întărirea balanței comerțului nostru exterior. Pentru o tonă de vin vîrșat la butoi se obține pe piața externă cam tot atît cit pentru 10 tone de păcură.

Vinificarea trebuie să părească caracterul de mică industrie casnică, specific azi în multe din podgoriile noastre, și să capete o orientare nouă, prin folosirea schemelor tehnologice elaborate de institutele de cercetări, care duc la obținerea unor tipuri și sortimente de vin în partii mari, constante din punct de vedere al calității. Această nouă orientare a vinificării va contribui la întărirea prestigiului căpătat de vinurile noastre pe piața internă și la export.

Populația pe o perioadă mai îndelungată în timpul lernii.

Planul de dezvoltare a pomiculturii trebuie să cuprindă măsuri de refacere a plantațiilor de pomi îmbătrînite, de extindere a suprafețelor cultivate cu pomi; în special trebuie luate măsuri de mărire a productivității livezilor pe rod, prin executarea lucrărilor agrotehnice înaintate, menite să lichideze periodicitatea de rodire a pomilor, care aduce în fiecare an mari pagube economiei naționale.

Se va acorda o atenție deosebită culturii mărului în bazinele podgoriilor. Baia Mare, Bistrița, Gheorghiu-Dej, Garambășe, R. Vlăcea, Curtea de Argeș, Voinești, Rădăuani, Fălticeni; culturile caisului și piersicului în zona podgoriilor din sudul și vestul țării, la Ostrov, Dealu Mare, Oradea, Simleul Silvaniei, Sînnicolau Mare; culturile nucului în bazinele Sebeșului, Călimăneștilor, Buzău, Vrancea și prunului în regiunea Pitești, la Vălenii de Munte și Buzău.

PINA ÎN ANUL 1970 VA TREBUI CA NUMARUL DE POMI SĂ AJUNGĂ LA 140.000.000 BUC., DIN CARE 80.000.000 PLANTAȚI ÎN LIVEZI MASIVE ȘI CARE SĂ ASIGURE O PRODUCȚIE ANUALĂ DE 1.800.000 TONE FRUCTE, CEEA CE VA ÎNSEMNĂ O CANTITATE DE 75 KG. FRUCTE DE FIECARE LOCUIȚOR, FAȚĂ DE 36 KG. CIT AVEM ASTAZI.

Ca și în viticultură, asigurarea producerii materialului săditor este factorul hotărîtor în această acțiune. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, împreună cu comitetele executive ale stațiilor populare vor trebui să organizeze producția de pomi altoiți în pepinierile pomice, astfel ca numărul de pomi altoiți produși în fiecare an să crească de la 3.200.000 buc., cit se vor produce în anul 1958, la 10.000.000 buc.

Producerea materialului săditor se va face în pepinieră amplasate cit mai aproape de bazinele pomice, respectîndu-se cu strictețe procentul pe specii și soiuri stabilit prin raionarea pomiculturii.

Pentru a evita irosirea materialului săditor pomicol (care are nevoie de un ciclu de producție de 3 ani) va trebui ca majoritatea pomilor să fie folosiți cu precădere pentru înființarea de plantații în masive din sectorul socialist al agriculturii.

Noile livezi trebuie organizate în zona dealurilor și colinelor, pe terenurile cele mai propice acestor culturi, fiindu-se seama de recomandările agrotehnice, de indicațiile privind lupta împotriva eroziunii solului, precum și de perspectivele mecanizării lucrărilor în pomicultură.

UN MARE ROL ÎN DEZVOLTAREA VITICULTURII ȘI POMICULTURII IL VA AVEA ORGANIZAREA DE CĂTRE MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII ȘI SFATURILE POPULARE A UNOR MANIFESTĂRI CA „ZIUA SĂDIRII POMILOR”, „SĂPTĂTORIA CULESULUI VILORU”, „SĂPTĂMÎNA FRUCTELOR”, PRECUM ȘI A UNOR CONCURSURI ȘI EXPOZIȚII RAIONALE ȘI REGIONALE PRIVIND PRODUCȚIA VITI-POMICOLĂ. Este necesar să se organizeze concursuri și expoziții republicane ale vinului și fructelor, pe baza indicilor de cantitate și calitate în ce privește strugurii, vinul și fructele. Participanților distincții la concurs să li se acorde diplome și medalia care să compoarte anumite avantaje de ordin material.

buie să intensifice în mod deosebit muncă de creare a hibridilor dubli și de producere a semințelor hibride, pentru ca an de an, suprafețe tot mai mari să fie cultivate cu porumb hibrid de mare productivitate.

ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ ȘI ÎN ȚĂRILE DE DEMOCRATIE POPULARĂ SE CULTIVA SOIURI DE GRÎU ȘI HIBRIZI DE PORUMB DE MARE PRODUCTIVITATE, SOIURI DE SFECLA DE ZAHAR CU UN CONȚINUT MAI MARE DE ZAHAR, SOIURI DE FLOAREA SOARELUI, CU UN PROCENT MAI MARE DE ULEI. ACESTE SOIURI TREBUIE EXPERIMENTATE ÎN CONDIȚIILE DIN ȚARA NOASTRĂ ȘI RĂSPINDE ÎN CULTURA ACOLE UNDE DAU REZULTATE BUNE.

Pentru ca muncă de creare de noi soiuri de plante să fie mai rodnică este necesar ca institutele noastre de cercetări să aibă o colaborare strînsă cu institutele științifice din Uniunea Sovietică, din țările de democrație populară, ca și cu institutele științifice din alte țări care au rezultate deosebite. Schimbul permanent de materiale, lucrări științifice și semințe cu aceste institute va permite oamenilor noștri de știință să nu călătorească drumuri parcuse de alții, să dea un nou și puternic avînt muncii științifice, obținînd importante rezultate teoretice și practice.

Un rol din ce în ce mai important în acțiunea pentru sporirea producției la hectar revine chimizării agriculturii, folosirii îngrășămintelor minerale, precum și substanțelor insectofungicide și herbicidelor pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor din culturile agricole.

La noi, îngrășămintele minerale se folosesc de multe ori la întimplare, pentru că nu sînt bine cunoscute particularitățile solului, nevoia de îngrășăminte a culturilor și tehnica încorporării îngrășămintelor minerale în sol. Este necesar ca oamenii de știință să elaboreze o metodologie simplă pentru a putea determina nevoia de îngrășăminte minerale a diferitelor plante de cultură cultivate pe soluri diferite și să culegă datele experimentale cu îngrășămintele minerale pentru a putea stabili folosirea lor rațională și economică, pe diferite soiuri și pentru diferite culturi.

Oamenii de știință care lucrează în domeniul creșterii animalelor vor trebui să își înscrie în planurile lor tematice probleme legate de sporirea producției de lapte și de carne, de creșterea și îngrijirea animalelor în cîmp deschis, cu sporoză și adăposturi simple și ieftine, pentru a se putea reduce prețul pe cost al cîrnilor. Trebuie să se stabilească rații de hranire la toate speciile de animale, în care porumbul și mai ales porumbul însoțit, să constituie alimentul de bază.

Construcțiile de mașini agricole și-au însușit și au adaptat mașinile și tractoarele noi introduse la condițiile specifice țării noastre; aceste sisteme de mașini trebuie îmbunătățite, perfecționate. Oamenii de știință care lucrează în domeniul mecanizării le revine sarcina să stabilească pe bază de studii și cercetări cele mai corespunzătoare tractoare și mașini-agricole, cu mare randament în lucru, potrivite pentru diferite culturi și condiții de sol din țara noastră.

Pentru ramuri ale agriculturii alt de importante ca viticultura, pomicultura, legumicultura, va trebui să se stabilească sisteme de mașini, luîndu-se în studiu mașinile existente la noi în țară, mașinile care se folosesc în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, precum și în alte țări unde mecanizarea acestor ramuri de producție agricolă este avansată. Este necesar, de asemenea, să se stabilească o sistemă de mașini pentru mecanizarea lucrărilor care cer un volum mare de lucru în creșterea animalelor, pentru recoltatul și prepararea furajelor și altele.

Trebuie să se acorde o importanță mult mai mare studiului problemelor economice și de organizare a muncii și a producției în vederea sporirii eficienței economice și asigurării rentabilității în întreprinderile agricole socialiste.

Institutele de cercetări științifice trebuie să-și întocmească planuri tematice pe o perioadă mai îndelungată, legate de perspectivele generale de dezvoltare a agriculturii și de cerințele concrete ale principalelor regiuni agricole. Rezultatele științifice obținute de cercetătorii din institute și stațiuni experimentale să fie verificate în practică, în condițiile concrete ale producției agricole.

Verificarea în producție a rezultatelor experimentale va scoate la iveală noi probleme de cercetare, menite să ducă mai departe cercetările științifice, în slujba dezvoltării nelimitate a producției agricole.

Partidul și guvernul, oamenii muncii de la orașe și sate dau o înaltă apreciere activității creatoare a oamenilor de știință, care au de adus o mare contribuție la rezolvarea problemelor importante privind sporirea producției agricole, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor, proprosăria patriei și progresul social.

Este în interesul întregii populații ca în fondul central al statului să intre cantități cit mai mari de produse agricole

Tovarăși,

POLITICA PARTIDULUI ȘI GUVERNULUI ESTE ÎNDREPTĂTĂ PERMANENT SPRE RIDICAREA CONTINUTĂ LA NIVELULUI DE VIAȚĂ AL OAMENILOR MUNCII DE LA ORAȘE ȘI SATE, PE MĂSURA PROGRESULOR REALIZATE ÎN DEZVOLTAREA ECONOMICĂ A ȚĂRII. PENTRU REALIZAREA ACESTEI POLITICI ESTE DEOSEBIT DE IMPORTANT CA, PE BAZA SPORIRII PRODUCȚIEI AGRICOLE, SĂ SPOREAȘCA NECONTINENT CANTITĂȚILE DE PRODUSE AGRICOLE, CARE ÎNTRĂ ÎN FONDUL CENTRAL AL STATULUI, DIN FONDUL CENTRAL DE PRODUSE AGRICOLE AL STATULUI SE ASIGURĂ APROVIZIONAREA POPULAȚIEI ORAȘELOR ȘI CENTRELOR INDUSTRIALE, PRECUM ȘI A POPULAȚIEI ȚĂRĂNEȘTI DIN REGIUNILE CU PRODUCȚIE AGRICOLĂ INSUFICIENTĂ, APROVIZIONAREA INDUSTRIEI CU MATERII PRIME AGRICOLE, CREAREA STOCURILOR PENTRU EXPORT ȘI A REZERVELOR DE STAT. ESTE ÎN INTERESUL ÎNTREGII POPULAȚII MUNCITOARE DE LA ORAȘE ȘI SATE CA ÎN FONDUL CENTRAL AL STATULUI SĂ ÎNTRĂ CANTITĂȚI CIT MAI MARI DE PRODUSE AGRICOLE.

Pina la începutul anului trecut, fondul central al statului la produse agricole se constituia, într-o bună măsură, pe baza sistemului de cote obligatorii.

În toate perioade de aplicare a sistemului de cote obligatorii, care a corespuns pe deplin necesităților perioadelor respective de dezvoltare a economiei naționale, țărănimii, în marea ei majoritate, a îndeplinit cu cinste și spirit patriotic îndatoririle către stat și a adus astfel o contribuție importantă la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimia muncitoare, la întărirea regimului democrat-popular, la construcția socialismului în țara noastră.

Creșterea puterii economice, sporirea producției industriale și agricole au permis partidului și guvernului ca, începînd din anul 1953, să introducă treptat diferite forme de contractări și achiziții la plante tehnice și industriale, la legume și fructe, la struguri, la animale și produse animale, pregătînd în mod sistematic condițiile pentru schimbarea sistemului de formare a fondului central de produse agricole.

La sfîrșitul anului 1956, Comitetul Central al partidului și guvernului Republicii noastre Populare au hotărît desființarea sistemului de cote obligatorii pentru aproape toate produsele agricole și, în locul lui, extinderea schimbului între oraș și sat pe baze comerciale. La temelia relațiilor economice între clasa muncitoare și țărănimie au fost puse forme de schimb, care largesc inițiativa țărănimii și îi dezvoltă interesul material pentru mărirea producției agricole. Țărănimia a primit bine această hotărîre, în care a văzut un nou și puternic sprijin primit din partea clasei muncitoare, din partea statului democrat-popular.

În prezent, izvoarele principale pentru acoperirea fondului central de produse agricole sînt resursele proprii ale statului (producția gospodăriilor agricole de stat, plata în natură pentru muncile S.M.T., uimurile etc.) precum și contractările și achizițiile de produse agricole, la preț de înțelegere cu producătorii agricoli. Luînd hotărîrea de desființare a cotelor obligatorii la principalele produse agricole și de trecere la sistemul contractărilor, partidul și guvernul au contat de la început pe sprijinul și înțelegerea țărănimii muncitoare, pe interesul ei de a vinde statului surplusul său de produse agro-alimentare.

După cum a dovedit-o experiența de cîțiva ani de zile a contractărilor la alte produse agricole, precum și experiența de un an de zile a folosirii contractărilor de cereale, acest sistem este avantajos pentru țărănimia muncitoare cit și pentru stat.

Sistemul contractărilor oferă gospodăriilor agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirilor agricole, țărănilor muncitori și gospodăriilor individuale posibilitatea valorificării întregului surplus de produse agro-alimentare la prețuri avantajoase, stabile, punîndu-l la adăpost de oscilațiile pieței, ca și de tendințele speculative ale intermediarilor particulari.

Înceind cu organizațiile comerciale de stat și cu cooperativele de consum contracte de livrare a produselor agricole, gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile și țărănimii muncitori cu gospodării individuale își pot organiza producția, fiind seama de necesitățile gospodăriilor și de angajamentele luate prin contracte.

Prin sistemul contractărilor se asigură o legătură mai strînsă între industrie și agricultură, se intensifică schimbul între oraș și sat, prin legătură economică tot mai permanentă și mai organizată, se întărește alianța între muncitorii și țărănimia muncitoare, se întărește alianța între muncitorii colectivi, cooperativele de producție și întovărășirile agricole posibilitatea să-și stabilească producția și valorificarea pe un plan în prealabil întocmit, care prevede livrări de cantități cerute de produse agricole, la termene fixate și la prețuri stabile. În același timp contractările constituie pentru ele mijlocul principal și sigur de sporire a veniturilor bănești, necesare pentru dezvoltarea avuții obștești și producției, precum și pentru a putea repartiza membrilor avansuri în bani în tot timpul anului.

În 1957, contractările au luat extindere, încheindu-se contracte pentru o cantitate de 261.000 tone grâu, 270.000 tone porumb, 85.000 tone floarea-soarelui, 14.000 tone orzoaice. La contractările de cereale au participat aproape toate gospodăriile colective și o mare parte din întovărășirile agricole. De asemenea, s-au încheiat contracte cu un număr important de gospodării individuale și cu membri ai gospodăriilor din sectorul socialist-cooperatist.

În masa majoritate a producătorilor agricoli contractanți și-au respectat obligațiile contractuale. Rezultate bune s-au obținut și la contractarea altor produse agricole, cum sînt plantele tehnice, legumele, lina, laptele.

Mersul contractărilor de cereale din recolta nouă arată că pînă acum, pe primul loc la încheierea contractelor de livrare a principalelor produse agricole, se clasează regiunea Constanța care, încă de la 20 martie, a îndeplinit sarcina de încheiere a contractelor pentru cantitățile prevăzute la grâu-secară și porumb și a depășit aceste cantități.

Am arătat că una din cele mai importante surse de formare a fondului central o constituie livrările gospodăriilor agricole de stat. În cursul anului trecut G.A.S.-urile au livrat fondului central cantitatea de peste 380.000 tone grâu-secară, afară de alte produse agricole. Aplicînd măsurile menite să asigure lărgirea suprafețelor la peste un milion de hectare arabii, mecanizarea completă a culturii cerealelor, folosirea de sămînți de înaltă productivitate, gospodăriile de stat vor putea spori an de an livrările de cereale, asigurîndu-și în același timp porumbul și celelalte furaje concentrate necesare pentru a ajunge în 1960 la întărirea și îngrășarea a peste 1 milion de porci. În anii următori trebuie să crească simțitor cantitățile de carne, struguri, fructe, vin, sfeclă de zahăr, semințe, livrate de către gospodăriile agricole de stat.

O altă sursă importantă a fondului central o reprezintă plata în natură pentru muncile S.M.T. și uimurile, care vor crește pe măsura extinderii sectorului socialist în agricultură, prin extinderea mecanizării și a muncilor agricole executate mecanic, în vederea creșterii producției la hectar.

Fondul central de produse agro-alimentare al statului se întindează deci pe resurse sigure, care, datorită transformării socialiste a agriculturii și creșterii producției agricole, devin tot mai însemnate.

Contractările pe termen lung cu statul deschid țărănimii muncitoare mari perspective de ridicare a nivelului de trai

ÎN ULTIMUL TAMP AU VENIT DIN DIFERITE REGIUNI PROPUNERI ALE GOSPODĂRIILOR SOCIALIST-COOPERATISTE DE A ÎNCHIEA CU STATUL CONTRACTE PE TERMEN LUNG.

Asesmenia propunerii sînt pe deplin întemeiate, căci ele corespund intereselor producătorilor agricoli de a-și avea asigurate pe o durată mai mare avantajele contractărilor, cit și intereselor statului de a planifica resursele de produse agricole și de a-și întocmi un program rațional și economic de folosire a acestor resurse pe un termen mai lung.

În condițiile în care relațiile dintre oraș și sat se bazează într-o măsură tot mai mare pe raporturi contractuale, crește con-

siderabil rolul cooperăției de consum, nu numai în aprovizionarea satelor cu diferite mărfuri necesare, dar și în cumpărarea de la producătorii agricoli a surplusului de produse prin contractări și achiziții. Aceasta cere îmbunătățirea radicală a activității cooperăției de consum, pentru a realiza o colitură în valorificarea produselor agricole.

Dezvoltarea sistemului de contractări și achiziții va avea drept efect sporirea cantităților de produse agricole disponibile pentru lărgirea relațiilor comerciale cu celelalte state în interesul țărănimii muncitoare, al tuturor oamenilor muncii și al întregii economii naționale.

În trecut, România exporta mari cantități de cereale și animale. În anii 1934-1938 s-au exportat în medie cîte 540.000 tone porumb; în 1938 s-au exportat peste 40.000 bovine, aproape 200.000 porci vii, peste 10.000 chintale păsări tăiate, precum și unele cantități de carne, slănină, bacon.

ÎN NOILE CONDIȚII SOCIAL-ECONOMICE, ȚARA NOASTRĂ ARE LARGI POSIBILITĂȚI DE AFIRMARE PE PIAȚA MONDIALĂ, CA EXPORTATOARE DE CEREALE, DE CARNE, DE PREPARATE DE CARNE, DE BACON, DE PRODUSE AGRICOLE PRELUCRATE ÎN ȚARĂ ȘI RIDICATE LA O VALOARE MAI MARE PRIN INDUSTRIALIZARE. PUTEM ȘI TREBUIE SĂ MĂRIM EXPORTUL DE STRUGURI, LEGUME, FRUCTE, VIN, SEMINȚE DE LEGUME ȘI PLANTE DE NUTREȚ ȘI ALTELE.

Exportul acestor produse constituie o sursă importantă de venituri. Dacă în loc de exportul de porumb asigurăm creșterea și îngrășarea de porci, am putea realiza prin exportarea acestora sume importante în devize în schimbul cărora am putea importa și pune în funcțiune fabrici de îngrășăminte chimice, de cauciuc, de anvelope, de mase plastice și de fibre sintetice, mărînd producția mijloacelor de producție și a bunurilor de larg consum. Ca urmare a creșterii numărului de animale prin folosirea porumbului ca principală bază furajeră, cu contravaloarea numai a 1.000 vagoane de carne exportată am putea importa cca. 10.000 animale din solurile cele mai bune pentru îmbunătățirea raselor locale, ceea ce ar reprezenta contribuție importantă la ridicarea ramurei creșterii vitelor și la mărirea productivității lor.

Porumbul se dovedește și pe această cale o mină de aur necăpată, care nu cere cîine știe ce investiții, ci doar o muncă susținută și calificată.

În lumina posibilităților reale ale dezvoltării agriculturii, fiecare gospodărie agricolă socialistă, fiecare producător agricol, prin participarea activă la valorificarea produselor agricole prin contractări cu statul, poate contribui nu numai la satisfacerea nevoilor de aprovizionare a populației, ci și la crearea de dispoziibilități tot mai mari pentru export.

DEZVOLTAREA RELAȚIILOR DE SCHIMB ÎNTRE ORAȘ ȘI SAT PE BAZE COMERCIALE, CONTRACTAREA PE TERMEN LUNG A VINĂRII DE PRODUSE AGRICOLE CĂTRE STAT PE BAZA DE ÎNȚELEGERE, LA PREȚURI CONVENABILE PENTRU ȚĂRANI ȘI PENTRU STAT, DESCHIDE ȚĂRĂNII MUNCITOARE MARI PERSPECTIVE DE RIDICARE A NIVELULUI EI DE TRAI, CONSOLIDEAZĂ ALIANȚA ÎNTRE CLASA MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIA MUNCITOARE, ÎNTĂREȘTE STATUL DEMOCRAT-POPULAR.

Cauza ridicării agriculturii este cauza întregului popor muncitor

Tovarăși,

Sub conducerea încercată a partidului clasei muncitoare, oamenii muncii din orașe și satele României au sfîrșimăt lanțurile exploatareii capitalistă-mosieriste și imperialiste.

Acum marile și ferilete bogății ale pămîntului țării noastre sînt bunul poporului muncitor. Pe calea arătată de partid și luminată de învățăturile marxist-leniniste, muncitorii, țărănimii muncitori și intelectuali înaintați desăvoară cu însuflețire o muncă cu adevărat eroică de punere în valoare a acestor bogății. În scopul fărîșirii unei economii socialiste înfloritoare, capabilă să asigure oamenilor muncii un trai îmbelsugat și cult.

A munci cu hărnicie pentru sporirea producției agricole, cheazănd astfel propria lor bună stare, a ridicat agricultura noastră la înălțimea cerințelor puse de dezvoltarea industriei socialiste și de nevoile creșterii de consum de alimente, a da industriei alimentare, textile, de încălziminte, mai multă materie primă, a pune la îndemna populației mai multă pîine, mai multă carne, mai mult lapte și unt, mai multe grăsimi, ouă, lînă — iată o sarcină de uriașă răspundere care stă nemijlocit în fața oamenilor muncii de la sate.

Nu este țărani muncitor care să nu simtă zi de zi marea sprijin pe care-l dă clasa muncitoare, statul democrat-popular, pentru îmbunătățirea condițiilor sale de viață.

Vizita delegației guvernamentale a R. P. R. în R. P. Chineză

Membrii delegației guvernamentale romine în timpul vizitei la ministerul metalurgiei al R.P. Chineze (Telefoto-AGERPRES)

PEKIN 4 (de la trimisul special Agerpres): La 4 aprilie, delegația guvernamentală a R. P. Romine, condusă de tovarășul Chiu Stioica, a vizitat șantierul de construcție al marelui rezervor (lac de acumulare) situat în nordul de Pekin. Tovarășul Chiu Stioica și ceilalți oaspeți romini au fost salutați cu căldură la soseala lor pe șantier.

Adreșându-se constructorilor, tovarășul Chiu Stioica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine, a declarat: „Munca voastră este extrem de importantă. Noi admirăm foarte mult entuziasmul și disciplina de aici și vă dorim succes în muncă pentru a reuși să terminați rezervorul înaintea sezonului ploios. Dorim ca solidaritatea și prietenia între oamenii muncii din România și din China să crească cu fiecare zi”.

După ce au părăsit șantierul de construcție al rezervorului, membrii delegației guvernamentale romine au vizitat mormintele dinastiei Ming.

În dimineața aceeași zile, tovarășul Chiu Stioica și ceilalți membri ai delegației au vizitat Zidul cel mare de la Patain. În cursul vizitei lor, oaspeții romini au fost însoțiți de Cien-Cientu, loșitor al ministrului Culturii, Yu Han, primarul adjunct al Pekinului și de ambasadorul R.P. Chineze în R.P. Romină, Ke Bonian.

PEKIN 4 (de la trimisul special Agerpres): În după-amiaza zilei de 4 aprilie, Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., a făcut o vizită marelui rezervor Pn De-hual, loșitor al premierului Consiliului de Stat al R.P. Chineze. La întrevedere au asistat generalul de armată Huan Ke-șun și generalii Cien Tzun-șun și Kan Șu-ci.

În dimineața zilei de 3 aprilie, tovarășul Emil Bodnăraș însoțit de generalul major Van Cien-șan și general-major Van Huan-șu, a vizitat un institut militar.

COMUNICAT

asupra tratatelor între R. P. R. și U. R. S. S. în legătură cu tratatul privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, de familie și penale

MOSCOVA 4 (Agerpres). — În urma tratatelor care au avut loc la Moscova între 25 martie și 3 aprilie a. c. între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Romine și Uniunii Sovietice, la 3 aprilie 1958 a fost semnat tratatul privind acordarea asistenței juridice în cauzele civile, de familie și penale. Tratativele au decurs într-o atmosferă prietenească și în spiritul unei depline înțelegeri reciproce. Conform prevederilor tratatului cetățenii și persoanele juridice ale unei părți contractante se bucură pe teritoriul celeilalte părți contractante, în ce privește drepturile personale și patrimoniale, de aceeași ocrotire juridică ca și cetățenii și persoanele juridice proprii. Prin tratat se reglementează

Conferința de presă a C.I.P. de la Viena

VIENA 4 (Agerpres). — La 3 aprilie a avut loc la Viena o conferință de presă a Comitetului Internațional (C.I.P.) de pregătire a celui de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. La această conferință de presă au participat Bruno Bernini, președintele Federației Mondiale al Tineretului Democrat, reprezentanți ai organizațiilor de tineret dintr-o serie de țări și reprezentanți ai presei. Diupei, reprezentantul organizației indiene de tineret, a vorbit despre ședința Comitetului Internațional de pregătire care s-a ținut la Stockholm. Reprezentantul Comitetului de pregătire, a spus el, au avut o serie de întâlniri la Viena și s-au convins de faptul că propunerea ca cel de-al VII-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților să se țină la Viena, ar un răspuns pozitiv în rândurile tineretului austriac. Sperăm, a spus Diupei, că în cursul pregătirilor în vederea festivalului vom avea tot sprijinul tineretului austriac și al cercurilor oficiale și opiniei publice austriece. Reprezentanții presei au luat cunoștință de documentele alocate la ședința Comitetului Internațional de pregătire de la Stockholm și de programul celui de-al VII-lea Festival.

La 18 iunie — al 11-lea Congres al P. C. din Cehoslovacia

PRAGA 4 (Agerpres). — Geteka transmite: În zilele de 2 și 3 aprilie 1958 a avut loc o plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Raportul de activitate al Comitetului Central și cu privire la sarcinile legate de pregătirea în vederea celui de-al 11-lea Congres al Partidului Comunist din Cehoslovacia a fost prezentat de A. Novotny, prim secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. V. Siroky, primul ministru, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a prezentat raportul asupra noilor principii de organizare și de conducere a activității partidului. Plenara a hotărât convocarea celui de-al 11-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia, la 18 iunie 1958. Congresul va asculta raportul de activitate al Comitetului Central prezentat de A. Novotny, prim secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, un referat cu privire la activitatea Comisiei centrale de revizie, va alege noua componență a C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Comisia centrală de revizie.

A 13-a aniversare a eliberării Ungariei

Parada militară de la Budapesta N. S. HRUȘCIOV: Sîntem convinși că în Ungaria ca și în celelalte țări socialiste puterea populară este trainică și va fi trainică în veci

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — Ungar, precum și membrii guvernului. În tribune au luat loc și membrii corpului diplomatic, fruntași vieții publice, muncitori, oameni de știință, personalități de frunte ale vieții politice, sociale și economice. În piața tronează anușă soșirea generalului colonel Geza Revesz, ministru al Apărării Naționale. După ce a ascultat raportul sefului statului major — comandantul parăzii militare, ministrul a salutat trupele și apoi urcînd la tribună a vorbit soldaților. După aceasta a început defilarea trupelor care au fost salutate și aclamate de mulțimea adunată de-a lungul trotuarelor. Apoi sute de mii de oameni s-au îndreptat spre Piața Eroilor unde a avut loc un miting. Au luat cuvîntul cu acest prilej János Kádár și N. S. Hrușciiov.

Parada militară de la Budapesta a fost o sărbătoare deosebită, în care s-a sărbătorit victoria asupra nazismului și a fascismului. Trupele au defilat în fața mulțimii, care le-a aplaudat și strigat. În spatele trupelor defilau marșurile și corpurile de muzică. În tribuna de onoare au luat cuvîntul liderii politici și militari. După discursurile de salutare, a avut loc un miting în Piața Eroilor, unde s-a sărbătorit victoria asupra nazismului și a fascismului. Sute de mii de oameni au participat la defilație și la miting.

În urma cererii guvernului ungar trupele sovietice au luat parte la zdrobirea rebeliunii contra-revoluționare din octombrie 1956. Prin eforturi comune a fost lichidată primejdia de restaurare a regimului fascist în Ungaria, primejdia creării în centrul Europei a focarului unui nou război. Dușmanii noștri, a continuat N. S. Hrușciiov, tipau atunci că armata sovietică a înăbușit „Revoluția populară”. Ce le rămînea altceva de făcut? Ei au fost nevoiți să steargă urmele, să abată atenția de la adevărul instigatorilor ai puterii antipopulare. Ce fel de revoluție populară era aceasta, dacă rebelii, fasciști au vrut să transforme pe muncitorii din Ungaria în robii lor, să priveze pe țărani de drepturile lor legitime asupra pămîntului, asupra roadelor muncii lor. Imperiaștii, a declarat N. S. Hrușciiov, au vrut să vadă cât de trainice sînt rîndurile noastre, cât de mare este forța solidarității noastre! Ei au văzut că nu e de glumit, te poți frige, că răbdarea noastră nu trebuie pusă la încercare. SÎNTEM CONVINȘI, a declarat N. S. Hrușciiov, CĂ ÎN UNGARIA CĂ ÎN CELELALTE ȚĂRI SOCIALISTE PUTEREA POPULARĂ ESTE TRAINICĂ ȘI VA FI TRAINICĂ ÎN VECI.

JANOS KADAR: Ideile socialismului au prins în Ungaria rădăcini adînci și puternice

Ziua de 4 aprilie, a spus János Kádár, demonstrează prin forța de nelînvins a faptelor că independența națională, progresul social al Ungariei și prietenia ungar-sovietică, sînt strîns legate și inseparabile una de alta. Citind exemple din istorie, János Kádár a declarat că poporul ungar nu s-a lăsat să fie zdrobit în perioadele ale istoriei sale, moșierii, capitaliștii și fasciștii ungarî au pus la mează țara. Și în zilele noastre foșii latifundiași, mari capitaliștii, pozînd în câmpionii ai libertății, continuă tradițiile predecesorilor lor: de data aceasta ei vînd patria miliardarilor americani. În prezent însă lucrurile stau altfel, a declarat Kádár, — nîst din Cehoslovacia a fost prezentat de A. Novotny, prim secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia. V. Siroky, primul ministru, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, a prezentat raportul asupra noilor principii de organizare și de conducere a activității partidului. Plenara a hotărât convocarea celui de-al 11-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia, la 18 iunie 1958. Congresul va asculta raportul de activitate al Comitetului Central prezentat de A. Novotny, prim secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, un referat cu privire la activitatea Comisiei centrale de revizie, va alege noua componență a C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Comisia centrală de revizie.

gărului socialist. Noi, ungarî, am putut să ne convinsem tocmai în zilele grele ale contracrevoluției de forța acestui internaționalism. Ideile socialismului, a subliniat János Kádár, au prins în țara noastră rădăcini adînci și puternice. Partidul nostru, curățîndu-și rîndurile de trădători și lichidînd greseliile trecutului, a devenit mai puternic ca înainte și unindu-se strîns cu masele și rezolvînd marea sarcină istorică — construirea poporului pe calea construirii socialismului. La construirea socialismului lui parte cele mai largi mase ale poporului. Kádár a ridicat speranțele imperiaștilor din Occident în cine știe ce „revizuire” a orînduirii în statele de democrație populară, inclusiv Ungaria. Poporul ungar, a spus Kádár, a luat o hotărîre în această problemă încă în anul 1919 și nici un fel de mașinașii ale imperiaștilor occidentali nu o vor schimba. Evenimentele care au avut loc după zdrobirea contracrevoluției, au desăscat alomna dușmanii că poporul ungar ar fi împotriva partidului comunist și că nu ar dori socialismul. Toate încercările dușmanilor de a rupe Ungaria de marea familie fraternală a popoarelor care construiesc socialismul au suferit un eșec total. Kádár a subliniat că solidaritatea țărilor lagărului socialist nu este îndreptată împotriva vreunei alte țări, ci apără libertatea și independența statelor socialiste. Poporul ungar, a declarat Kádár, protestează în unanimitate, cu hotărîre împotriva înzestrării militarilor germani cu arma atomică. Declaram din nou că atît timp cît există uniunea agresivă a Atlanticiului de nord, vom depune cîinst și întocmai obligațiile decurgînd din Tratatul de la Varșovia și datorîi țărilor socialiste să acorde ajutor care este apărarea cea mai eficace împotriva primejiei militarismului german reinviat. Poporul ungar, a subliniat János Kádár, este vital interesat în convocarea unei conferințe la nivelul cel mai înalt. El salută cu entuziasm inițiativa pașnică a U.R.S.S., inclusiv încetarea unilaterală a experiențelor cu arma nucleară. Alături de toți oamenii iubitori de pace, a spus Kádár, cerem încetarea curselor înarmărilor, interzicerea producției și folosirii armei atomice, lichidarea bazelor militare străine. La fel cum am tras învățăminte istorice din trecutul îndepărtat, a spus în încheiere Kádár, am tras învățăminte din trecutul apropiat. În timpul călătoriilor prin țară, oaspeții și prietenii noștri scumpi se vor convinge de unitatea partidului și poporului, de faptul că în jurul politicii juste a partidului s-a format o adevărată unitate națională a oamenilor muncii. Politica Partidului Muncitoresc Socialist Ungar se întemeiază pe încrederea maselor populare de oameni ai muncii și pe activitatea lor. Perioada care a trecut de la contracrevoluție, consolidarea rapidă și noile date despre dezvoltarea economiei noastre demolează prejudecățile covîrșitoare ale poporului este de acord cu programul nostru, îl aprobă și îl sprijină.

Rebeliunea organizată din afară a adus țării noastre un mare prejudiciu. Dar ea nu a putut, în cele din urmă, să ne împiedice să oprim înaintarea Republicii Populare Ungare pe calea construcției socialiste. Factorul principal și hotărîtor al succeselor Republicii Populare Ungare, a declarat N. S. Hrușciiov, este că în Ungaria în fruntea construirii socialismului se află un partid marxist-leninist călînt în luptă. Clasa muncitoare din Ungaria vede pe bună dreptate în el un partid al ei, legat în mod indisolubil de popor. Partidul Muncitoresc Socialist Ungar este fidel marxism-leninismului, ideilor luptei pentru socialism, îmbină dragostea pentru patria sa cu ideile internaționalismului proletar. În aceasta rezidă marea lui forță, izvorul succeselor lui. Normalizarea rapidă a situației din Ungaria a constituit o dovadă grăitoare a faptului că nu poate fi întorsă înapoi dezvoltarea unei țări care a pășit pe calea socialismului, că unitatea, coeziunea și ajutorul reciproc frățesc între țările lagărului socialist reprezintă o forță uriașă. Întărirea lagărului socialist, a spus în continuare N. S. Hrușciiov, exercită o mare influență asupra întregului mars al evoluției istorice a omenirii. Prin succesele noastre, prin unitatea noastră, noi ajutăm forțele democratice luptătoare de pace din întreaga lume în lupta lor împotriva primejiei unui război, pentru democrație și progres social. Nu este întîmplător, a amintit N. S. Hrușciiov, că în toamna anului 1956 imperiaștii au pornit simultan două atacuri: împotriva Ungariei socialiste și împotriva Egiptului care și-a cucerit independența. Ei scontau pe înfrîngerea forțelor socialiste din Ungaria, pe o derută în lagărul socialist care să-l ajute să-și impună voiața în Egipt. Se știe însă cum s-au terminat atacurile imperiaștilor! DUBLA ÎNFRÎNGERE A FOSTELOR IMPERIAȘTILOR A FOST UN PUNCT DE COTITURĂ ÎN EVOLUTIA ÎNTREGII SITUAȚII INTERNAȚIONALE SPRE DESTINEREA ÎNCORDĂRII. În aceasta, a declarat N. S. Hrușciiov, constă importanța internațională a victoriei forțelor socialiste din Ungaria și a forțelor patriote din Egipt. În această luptă comună împotriva uneltor imperiaștilor s-a întîrit și mai mult aliașii de luptă între cele două țări care au obținut independența: alianța dintre țările socialiste și țările care și-au dobîndit recent independența națională. Acum cîteva zile, a spus N. S. Hrușciiov, Sovietul Suprem al Uniunii Sovietice a adoptat hotărîrea ca țara noastră să înceadă în mod unilateral experiențele cu armele atomice și cu hidrogen. Sovietul Suprem a chemat Statele Unite ale Americii să-i urmeze exemplul. În cadrul conferinței de presă convocată zilele trecute președintele S.U.A. — dr. Eisenhower a declarat că această acțiune a Uniunii Sovietice în domeniul politicii externe n-ar putea să fie „justă în serios”, că asemenea acțiuni sînt „pur propagandistice”. Această declarație a dlui Eisenhower, a spus N. S. Hrușciiov, a deziluzionat și mîhnit popoarele din lumea întreagă. În fața mîlilor de participanți la acest miting al oamenilor muncii din Ungaria populară, a spus N. S. Hrușciiov, țîn să declar următoarele: dacă dl Eisenhower consideră înapoi-adevăr că încetînd experiențele cu armele atomice și cu hidrogen, noi facem propagandă, de ce el și ceilalți oameni de stat din Occident nu ar face și ei aceeași propagandă încetînd experiențele cu arme nucleare? NOI, a spus N. S. Hrușciiov, CONSIDERĂM ÎNCETAREA EXPERIENȚELOR CU ARMELE NUCLEARE DREPT UN PRIM PAS SPRE DEZARMAREA TOTALĂ, SPRE CREAREA UNOR CONDITII DE ASIGURARE A PACII ÎN ÎNTREAGA LUME. CALEA SPRE ASIGURAREA COEXISTENȚEI PAȘNICE, A ÎNTRERECII PAȘNICE ÎNTRERECII DOUA SISTEME. N. S. Hrușciiov a vorbit apoi despre propunerile sovietice cu privire la convocarea unei conferințe a șefilor de guvern în vederea soluționării mai multor probleme urgente și în vederea stabilirii, prin eforturi comune, a unei eficiente și sănăbăre încercări internaționale. Nu se spune, a declarat N. S. Hrușciiov, că trebuie discutată situația din țările Europei răsăritene. La drept vorbind ce anume vor ei să discute și în general cine a dat, oricui ar fi, dreptul de a discuta problema dezvoltării interne a altor țări? Popoarele din Europa răsăriteană, a arătat N. S. Hrușciiov, au și rezolvat această problemă. Ele sînt stăpîne în casa lor și nu permit nimănui să se amestece în treburile lor interne. Sarcina noastră principală, a spus în încheiere N. S. Hrușciiov, este să înțelăm pacea. Lagărul socialist este un reazim al păcii. Dîndu-ne seama de răspunderea misiunii istorice care revine țărilor socialiste, vom păși și pe viitor împreună în mod ferm pe calea păcii și socialismului.

Opinia publică mondială salută hotărîrea istorică a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Nehru a salutat hotărîrea Uniunii Sovietice

DELHI 4 (Agerpres). — În cadrul conferinței de presă care a avut loc la 4 aprilie, primul ministru al Indiei, J. Nehru, a salutat hotărîrea Uniunii Sovietice cu privire la încetarea unilaterală a experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen. Este firesc faptul că noi saluăm această hotărîre. India s-a pronunțat de mult pentru încetarea experiențelor nucleare, întrucît consideră că seeste experimente pun în primejdie tot mai mult omenirea. Nehru s-a exprimat speranță că și celelalte țări vor înceta experiențele cu arma nucleară. El a condamnat hotărîrea R.F. Germane cu privire la înarmarea Bundeswehrului cu arma nucleară. În legătură cu aceasta el a declarat că salută propunerea poloneză cu privire la crearea unei zone demilitarizate în Europa.

Profesorul dr. Kurt Hagen, din Hamburg, cunoscut om de știință a declarat că „în Republica Federală ar fi necesar să se aprecieze hotărîrea sovietică ca un prilej pentru încetarea neînfrînzată a tot ceea ce privește înarmarea atomică”.

Fizicienii de frunte ai lumii reușeni într-o conferință

QUEBEC 4 (Agerpres). — În localitatea Lac Beauport, lângă Quebec, a început o conferință la care au fost invitați fizicienii de frunte din numeroase țări ale lumii.

„Marș al păcii” în S.U.A.

NEW YORK 4 (Agerpres). — Aproximativ 1.000 de persoane — bărbați, femei și copii — care au organizat un „marș al păcii”, au

Să înceteze jocul iresponsabil cu armele nucleare

Mister NO nu se desminte, Mister NO a mai învățat două cuvinte pe care le folosește alternativ și cu predilecție cînd e vorba de tratativele sovietico-germane și inacceptabil. Mister NO își dădese statornicia în dragostea ce o poartă monopolurilor atomice și disprețului suveran pentru viața cea nu pot fi bănuți nici în glumă de simpatie pentru comunism: Albert Schweitzer, prof. Crow și prof. Grace. Au spus aceasta alte mii de savanți din lumea întreagă ce s-au lăsat în cercetările lor de urmările radioactive de dezastere de explozie nucleare. Au dovedit-o locuitorii Hiroșimei care se sting și astăzi din pricina „bombei atomice”. Dl. Dulles însă spune nu. Pe dl. Dulles nu-l interesează că parea savanților, nu-l interesează ceea ce gîndesc o omenire întreagă. În ultima sa conferință de presă, se crețarut de stat a declarat că S.U.A. nu are de gînd să urmeze exemplul sovietic și că vor continua experiențele cu arma nucleară. „În cursul unei intruniri recente, prezidatul de președinte Eisenhower, guvernul american a studiat acest aspect al problemei și a hotărît că, în este imposibil să renunțe la planurile sale”, spune clar și cîlcic dl. Dulles. Prin urmare, dl. Dulles a zis nu. Guvernul american nu-i dispus să înceteze experiențele cu armele nucleare. Savanții americani au declarat în numeroase împrejurări că organismul omenesc acumulează doze înalțate de radiație din substanțele radioactive, doze de plutoniu și stronțiu. Aceste substanțe se lipește de oasele copiilor, le atacă, le macină, Laptele e infectat de stronțiu. Și el generează boli necunoscute încă, afîrnă ca o amenințare și asupra generațiilor ce vin. Dl. Dulles însă nu e interesat de aceste constatări științifice. Secretarul de stat e preocupat „să se pună la punct arme mai mici și mai curate, care n-ar putea fi considerate arme de distrugere în masă”. Dl. Dulles înfîie din nou, ostentativ, falșia teorie a „bombei curate”, doar, doar o reușe să liniștească măcar pe compatrioții săi. Cîi privește „bombele atomice mici”, dl. Dulles se pare că vrea să fie încă odată pe placul Rockefellerilor care au preconizat în recenta lor doctrină fabricarea de bombe atomice mai mici, gata de întrebunțat, de pildă, în apărarea intereselor petrolifere americane din Orientul Mijlociu. Dl. Dulles se împotrivesc. Din păcate, președintele Eisenhower a adoptat și el aceeași atitudine. În conferința sa de presă (într-un miercuri, președintele a declarat

cu o examinat această chestiune (hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta unilateral experiențele nucleare n-ă), împreună cu secretarul de stat Dulles și cu alți membri ai administrației americane și că hotărîrea finală de a nu urma exemplul U.R.S.S. a fost luată de comun acord. Prin urmare, guvernul american, în totalitate sa a hotărît să nu urmeze gestul nobil, umanitar al Uniunii Sovietice, ce, continuu e. Guvernul american dorește să continue experiențele cu armele nucleare, deși s-a dovedit că sînt, prin ele însele, periculoase pentru sănătatea omenirii. A hotărît acest lucru, deși interesul lumii întregi, inclusiv al poporului american, care ca experiențele să înceteze. Guvernul S.U.A. n-are dorit să facă acest gest umanitar ca Uniunea Sovietică. Hotărîrea Uniunii Sovietice dovedește că există posibilitatea încetării experiențelor nucleare fără să se aștepte încheierea unui acord internațional. Și e atît de ușor să încetezi experiențele astăzi, cînd știința oferă mijloace sigure pentru detectarea experiențelor atomice, indiferent de locul în care se produc cînd există deci un control leninistic. Atunci de ce refuzul guvernului american, de ce tonul belicos al dlui Dulles? Cine îl dă dreptul secretarului Departamentului de Stat să dispună de sănătatea propriilor săi concetățeni, cine îl dă dreptul să înfec-

teze mai departe atmosfera cu substanțele otrăvitoare radioactive? În numele cui vorbește secretarul de stat Dulles? În numele oamenilor simpli nu, pentru că ei nu întîmplător cu simpatie gestul nobil al Uniunii Sovietice. Orici ar nega dl. Dulles că în S.U.A. nu sînt cercuri imperialiste militariste și agresive, refuzul de a înceta experiențele atomice, dovedește contrariul. Numai inspirația și interesele monopolurilor atomice și de armament pot dicta o măsură atît de anti-umană, atît de barbară. Dl. Dulles a zis nu, dl. Dulles scoțete propunerea Uniunii Sovietice ca inacceptabilă. Dl. Dulles și cei pe care-l prezintă domnia sa vor să continue jocul criminal cu experiențele atomice, vor să împingă cursa înarmărilor dincolo de limite. Dar există un om, măcar un om cu mintea limpede și logica înțelegătoare a unor oameni politici așevrii, not, n-ese meschin? Fără îndoială că nu. Oamenii iubitori de pace — și nu se află sub soare un om simplu care să n-o dorească — știu că el au cuvîntul hotărîtor, că și pot impune adoptarea unor măsuri pașnice, care să ocolescă viitorul omenirii. Și de oameni aceștia simpli, știu de oameni responsabili cu războiul nuclear spun: „Ajunge” E vremea ca să se urmeze exemplul Uniunii Sovietice, să se dea curs inițiativei sale atît de umane, și tot ce e geniu omenesc să se înfrîncească, să lucreze împreună pentru pacea și prosperitatea popoarelor.

AL. GIRNEATA

Recepția oferită de ambasadorul R.P. Ungare în R. P. Chineză

PEKIN 4 (de la trimisul special Agerpres): Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, Sandor Nogradi, ambasadorul R.P. Ungare în R.P. Chineză, a oferit vineri seara o recepție. Au participat Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze, He Lun, loșitor al P.C. din China, Cen I. loșitor al premierului și ministrul Afacerilor Externe al R.P. Chineze, Li Cien-șen și Cen Cien, vicepreședinte al Comitetului Permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga China, reprezentanți diplomațici ai diferite țări. Au participat de asemenea Chiu Stioica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Avram Muncaci, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R., care vizitează în prezent R.P. Chineză. La recepție au luat cuvîntul Sandor Nogradi, ambasadorul R.P. Ungare în R.P. Chineză, și premierul Ciu En-lai.

SPORT

„Criteriul mondial de sorimă al tineretului”

Jean Link (Luxemburg) primul cîștigător, T. Mureșanu pe locul III

Ieri, în sala Floresca într-o atmosferă entuziastă au început întrecerile celei de-a IX-a ediții a „Criteriului mondial de sorimă al tineretului”, la care participă 143 de concurenți din 16 țări. Dimineața au avut loc preliminariile. După amiază, după deschiderea festivă a început turneul final.

Ca în mai toate marile întreceri, surprizele n-au lipsit nici de data aceasta. Sovieticul Oșpov, unul dintre favoriți, a fost eliminat încă din sferturi, J. Kamuti, finalistul de anul trecut al „Criteriului” mondial de la Varșovia, și unul dintre primii favoriți, a trebuit să se mulțumească și el doar cu locul doi. Cîștigător al probei de floretă masculin a celei de-a IX-a ediții a „Criteriului mondial al tineretului” a devenit tînărul student Jean Link, în vîrstă de 19 ani din Luxemburg. Numele lui n-a figurat în nici un pronostic al specialiștilor, și totuși el s-a impus cu prestații dovedind o înaltă măiestrie. El a intrat în barajul pentru primul loc pe principalul candidat maghiar J. Kamuti. O altă surpriză a „Criteriului” o considerăm comportarea excelentă a tînărului nostru reprezentant Mureșanu Tănase. La sfîrșitul turneului final, el a ocupat locul III în clasamentul general al probei, întrecînd floretistii cu experiență și renume mondial ca Rumîni (U.R.S.S.), Pellaton (Franța) și alții. Astăzi se desfășoară proba de floretă fete, A. P. Juniorii noștri învingători la Luxemburg